

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 118 — Rok 133 (4)

Niedziela, 21 — poniedziałek, 22 maja 1944 r.

DZIŚ: Wiktora
JUTRO: Heleny

71 bombowców USA strącono nad Niemcami Wielka bitwa obronna we Włoszech trwa nieprzerwanie

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA w dniu 20 maja:

Na południowym froncie włoskim trwa nieprzerwanie wielka bitwa obronna. Nasze wojska na odcinku pomiędzy Gaetą i Pontecorco w zaciętych zmaganiach z przeciwnymi siłami nieprzyjacielskich czołgów i piechoty wycofały się w walkach na nowe pozycje. Opróżniono wysunięty łuk frontu koło Gaety. Kilka wyżyn na północ od Itri i miejscowość Campodiele po uporczywych walkach wpadły w ręce nieprzyjaciela. Na innych odcinkach nasi grenadierzy pancerni w zdecydowanych kontratakach powstrzymały nieprzyjacielskie czołwki zaczepne. Z obydwóch stron Pontecorvo pomimo trwającego godzinami huraganowego ognia artyleryjskiego i zmasowanego udziału czołgów odparto wszystkie ataki przeciwnika. W rejonie na południowy-wschód od Aquino w skoncentrowa-

nym ogniu naszej broni i po części w walkach wręcz, załamały się ataki nieprzyjacielskie wspierane silną artylerią i licznymi czołgami. Wyparto w kontrataku nieprzyjacielską piechotę która wtargnęła do północnej części miejscowości. Nieprzyjacieli stracił przy tym 30 czołgów. 1 dywizja strzelców spadochronowych od początku bitwy od dnia 12 maja zniszczyła 100 czołgów.

Na Morzu Adriatyckim jednostki ubezpieczające marynarki wojennej uszkodziły dwa ścigacze nieprzyjacielskie.

Z frontu wschodniego zaraportowano tylko o lokalnych walkach nad dolnym biegiem Dniepru, Podkarpaciu i na południowy-wschód od Witebska.

Okreśły strażnicze marynarki wojennej zestrzeliły nad Zatoką Fińską 5 bombowców bolszewickich.

Formacja fińskiego lotnictwa bojowego z dobrym skutkiem atakowała nocy ubiegłej nieprzyjacielską bazę na zapleczu frontu nad Świerem.

Bombowce północno-amerykańskie wargnęły w dniu wczorajszym pod silną ochroną myśliwców na rejon Rzeszy i przez bezplanowe zrzucone bomb na różne dzielnice mieszkaniowe stolicy Rzeszy, jak również Braunschweigu spowodowały szkody w budynkach i straty wśród ludności. **Myśliwcy i artyleria przeciwlotnicza lotnictwa, jak również jednostki i pojazdy ubezpieczające marynarki wojennej zestrzeliły 71 samolotów nieprzyjacielskich, w większości bombowców czteromotorowych.**

Nocy ubiegłej pojedyncze samoloty angielskie zrzucały bomby w rejonie miasta Köln.

Zbrodnie bolszewickie w Galicji

LWÓW, 20. 5. — Na zebraniu gminy zbiorowej Toporów, położonej 30 km na wschód od Kamionki Strumiłowej, burmistrz toporowski zabrał pogląd na wypadki, które zdarzyły się w okresie od 28 lutego do 16 marca 1944, kiedy to wsie tej gminy zajęte były przez bandę bolszewicką, liczącą około 4000 ludzi.

„W czasie tym” — tak mówił burmistrz — „wywierali Sowieci straszliwe akty gwałtu i wymuszenia na ludności, mordując licznych obywateli gminy wśród męczarni straszliwych. W Turzemu pastwili się bolszewicy w sposób zwierzęcy nad księdzem, jego żoną i pewnym robotnikiem rzucając następnie wszystkich troje żywcem w płomień palącej się plebanii. W Toporowie zastrzelili pewnego starca, inwalidę z wojny światowej. Znaleziono również innego zamordowanego, na którego zwłokach zauważono nie mniej jak 60 pchnięć nożem, a ponadto okrojone one były całkowicie drutem kolczastym. Trzeciemu mężczyźnie odrabiali bolszewicy dłonie i nogi i

wykłuli mu oczy. Tak zmasakrowanego wrzucili następnie do dołu kloaczego.” Burmistrz zakończył swe opowiadanie słowami:

„Jest to tylko nieznaczna część okrutnych zbrodni, popełnionych przez bolszewików, jakie doszły do wiadomości”.

LUBLIN, 20. 5. — Podczas operacji w okolicy Kowla wojska niemieckie natrafiły w jednym z kamieniołomów na zmasakrowane zwłoki przeszło 130 Polaków. Według dotychczasowych stwierdzeń, chodzących w tym wypadku o uciekinierów polskich, pochodzących z okolicy Kowla, którzy podczas swej ucieczki zostali zaskoczeni przez zmotoryzowane czołwki wojsk bolszewickich.

Z zeznań pozostałych przy życiu mieszkańców sąsiedniej wsi Turysk wynika, że bolszewicy najpierw niebezpiecznych uciekinierów obrabowali, a następnie maltretowali w najpotworniejszy sposób. Dając jeszcze oznaki życia ofiary stracone następnie do kamieniołomów o głębokości 25 metrów.

Wizyta Reichsführera SS Himmlera w G. G.

KRAKÓW, 20. 5. — Agencja „Telepress” podaje komunikat urzędowy następującej treści:

Reichsführer SS i Minister Spraw Wewnętrznych Rzeszy Heinrich Himmler bawił przez kilka dni na terenie Generalnego Gubernatorstwa. Podczas dokonanej przez siebie inspekcji obiektów i instytucji, jakoteż formacji SS i policji Reichsführer Himmler przekonał się o ich sprawności i gotowości do natychmiastowego działania. W toku konferencji, odbytych z Generalnym Gubernatorem, Ministrem Rzeszy drem Frankiem omówiono aktualne zagadnienia, związane z obecnym okresem i ustalono wykonanie przedsięwzięć obliczonych na większą skalę.

Kongres eucharystyczny w Hiszpanii

MADRYT, 20. 5. — W obecności prezydenta Korteżów Estebana Bilbao, jako przedstawiciela Caudillo, biskupów dra Loro i Ballostera oraz dygnitarzy kościelnych z Bilbao, otwarto we środę w tej miejscowości pierwszy kongres eucharystyczny prowincji Biskaj. Po przemówieniu inauguracyjnym prezydenta Korteżów kongres wystosował adresy hołdownicze do papieża i generała Franco.

Rada ministrów w Portugalii

LIZBONA, 20. 5. — Pod przewodnictwem premiera Salazara odbyło się we środę wieczór posiedzenie Rady ministrów. Według komunikatu urzędowego, rada ministrów zajmowała się dwoma projektami ustawodawczymi, w sprawie popierania i reorganizacji przemysłu oraz w sprawie elektryfikacji Portugalii.

Żydzi proszą Stalina o ratunek

SZTOKHOLM, 20. 5. — Według relacji, otrzymanej przez „Aftonbladet” z Nowego Jorku, pewien żydowski komitet zwrócił się telegraficznie do Stalina prosząc go o ratunek dla milionów żydów na Węgrzech.

Co się kryje za kulisami nacisku na Turcję

Na Bałkanach mają powstać republiki sowieckie Rewelacyjny dokument odsłania zamiary bolszewickie

BERLIN, 20. 5. — Korespondenci dzienników angielskich „Daily Herald” i „Daily Mail” w Kairze przesłali swoim pismom w dniu 13 maja niesłychanie interesujący dokument, jaki dostał się w ich ręce. Dokumentem tym jest układ, podpisany przez greckich i bułgarskich bolszewików w sprawie utworzenia unii sowieckich republik bałkańskich.

Korespondent „Daily Mail” pisze w swym sprawozdaniu: „Dokument ten, który dopiero obecnie mogę opublikować dostał się w moje posiadanie tajnymi drogami w krótko po przywiezieniu go do Egiptu z Macedonii, gdzie z pewnością przedrukowano kopie z oryginału i puszczono je w obieg.”

Dokument, noszący nagłówek „układ”, a podpisany w Potristi przez Yanni Joannidosa w imieniu greckiej partii komunistycznej oraz Duszana Daskalowa w zastępstwie bułgarskiej partii komunistycznej, brzmi następująco:

„Po rozwiązaniu międzynarodówki komunistycznej, grecka partia komunistyczna i bułgarska partia komunistyczna biorąc pod uwagę politykę i ostatnie instrukcje rozwiązanych organizacji, powołowane życzeniem współpracy celem zapewnienia szybkiej i skutecznej akcji, jak również mając na oku jako końcowy cel stworzenie na Bałkanach unii socjalistycznych sowieckich republik oraz usunięcie raz na zawsze sporów, panujących między narodami bałkańskimi, niniejszym przez swoich przedstawicieli, podpisanych pod obecnym układem, towarzysza Yanni Joannidosa ze strony greckiej partii komunistycznej i towarzysza Duszana Daskalowa ze strony bułgarskiej partii komunistycznej postanawiają co następuje:

1. Ostatecznym celem obu partii jest stworzenie unii sowieckich socjalistycznych republik na Bałkanach, która będzie obejmować Grecję, Macedonię, Bułgarię i Serbię.

2. Partie komunistyczne Grecji i Bułgarii mogą stosować dowolną taktykę, jaką uważają za najodpowiedniejszą dla zrealizowania wyżej wspomnianego ostatecznego celu.

3. Obie partie będą pracowały w kierunku zabezpieczenia północnych granic unii i o z celem, polegającym na dotarciu do Dunaju, który będzie stanowił granicę Bułgarii i Serbii. Granica ta następnie będzie się kończyć na północ od Fiume, nad Morzem Adriatyckim.

4. Bułgaria otrzyma dostęp do Morza Egejskiego.

5. Stambuł i Dardanele będą stanowiły niezawisłą autonomną republikę pod kontrolą unii rosyjskich socjalistycznych sowieckich republik.

6. Grecja, serbska i bułgarska Macedonia, to jest obszar, położony pomiędzy rzeką Nesos i górą Rodopi na wschodzie, górami Rila, Oschoff i Sar na północy, albańskimi Alpami i łańcuchem gór Pindus na zachodzie oraz górą Umpus i Morzem Egejskim na południe, wraz z wyspą Thassos będzie stanowiły niezawisłą, autonomiczną, sowiecką socjalistyczną republikę, w ramach unii.”

*

Na marginesie tego dokumentu pisze „Niemiecka Dyplomatyczna Korespondencja”:

Dzienniki londyńskie „Daily Mail” i „Daily Herald” otrzymały w tych dniach od swych przedstawicieli w Kairze odpowiadający tekst dokumentu politycznego, który można zaliczyć do najbardziej sensacyjnych, jakie zostały opublikowane w ciągu obecnej wojny na temat tajnych celów naszych przeciwników. Chodzi tu o nic innego, jak tylko o dokładny plan wydania całości Bałkanów w ręce bolszewizmu w formie utworzenia „bałkańskiej unii” sowieckich socjalistycznych republik. Dokument ten stanowi poważne potwierdzenie polityki kapitulacji Anglii i Stanów Zjednoczonych na rzecz Sowieców, jako ujawniła się po konferencjach w Moskwie, Kairze i Teheranie głównie odnośnie do rejonu południowo-wschodniej Europy i Bałkanów.

Przedstawiciele wymienionych dzienników w Kairze oświadczają, że dokument ten dostał się w ich ręce już z końcem zyczenia. Nie wyjaśniają oni zupełnie, dlaczego do tej chwili trzymali go w ukryciu i dopiero teraz przesłali swoim dziennikom. Wytlumaczenie tego jest jasne i zrozumiałe. Zdawali oni sobie sprawę, że naród angielski i amerykański bezpośrednio po bombastycznych oświadczeniach na temat sukcesów konferencji w Moskwie i Teheranie nie zniósłby tego rodzaju wstrząsu. Jeszcze dzisiaj wydaje się, że urzędowe koła angielskie stały na przeszkodzie podaniu do wiadomości tego dokumentu szerokim sferom społeczeństwa, ponieważ oba wymienione dzienniki angielskie zarejestrowały dotychczas tylko wypływanie tego pisma. Natomiast nie uważały za stosowne ogłosić jego treść mimo, że na skutek licznych dokonywanych w międzyczasie aktów nowej „polityki dostosowania się” do nienasyconych żądań Stalina i daleko posuniętego przygotowania atmosfery przez prasę angielską i amerykańską, przygotowany został grunt do jeszcze drastyczniejszych aktów kapitulacji ze strony Anglii i Ameryki.

Dokument w swym wstępie przyznaje bez ogródek, że komunistyczne partie Grecji i Bułgarii po rzekomym rozwiązaniu międzynarodówki komunistycznej, otrzymały od rządu sowieckiego instrukcję pracowania według linii wytycznych, mających na celu utworzenie „Unii Sowieckich, socjalistycznych republik na Bałkanach”. Ten związek państw ma obejmować Grecję, Macedonię,

cesów konferencji w Moskwie i Teheranie nie zniósłby tego rodzaju wstrząsu. Jeszcze dzisiaj wydaje się, że urzędowe koła angielskie stały na przeszkodzie podaniu do wiadomości tego dokumentu szerokim sferom społeczeństwa, ponieważ oba wymienione dzienniki angielskie zarejestrowały dotychczas tylko wypływanie tego pisma. Natomiast nie uważały za stosowne ogłosić jego treść mimo, że na skutek licznych dokonywanych w międzyczasie aktów nowej „polityki dostosowania się” do nienasyconych żądań Stalina i daleko posuniętego przygotowania atmosfery przez prasę angielską i amerykańską, przygotowany został grunt do jeszcze drastyczniejszych aktów kapitulacji ze strony Anglii i Ameryki.

Dokument w swym wstępie przyznaje bez ogródek, że komunistyczne partie Grecji i Bułgarii po rzekomym rozwiązaniu międzynarodówki komunistycznej, otrzymały od rządu sowieckiego instrukcję pracowania według linii wytycznych, mających na celu utworzenie „Unii Sowieckich, socjalistycznych republik na Bałkanach”. Ten związek państw ma obejmować Grecję, Macedonię,

Głos dnia

Dzienniki angielskie przygotowują opinię publiczną na straty najkrwawsze podczas ataku przeciw Europie. „Manchester Guardian” w artykule wstępnym zajmuje się szczegółowo kwestią niemieckiego ducha bojowego oświadczając, że nie załamał się on ani na froncie, ani też w samych Niemczech. Dziennik ten pisze: „Żołnierz niemiecki podejmie walkę w pełnej świadomości, że istnieje olbrzymi i nieprzerwany wał ochronny, gdyż sam przypatrzył się tej olbrzymiej sieci zapór drutowych, bunkrów, pu-

tapek i stanowisk dla dział i zdaje sobie z tego sprawę, jaka ukrywa się broń za tym wszystkim. Ponadto obrońcy walczyć będą z tą pewnością, że nie tylko przed sobą, ale i poza sobą mają silnie ufortyfikowane stanowiska.

Ze zaś nie zdołano wywrzeć wpływu ujemnego na ducha niemieckiej siły zbrojnej — tak kończy „Manchester Guardian” — „pomimo bombardowania miast niemieckich, stanowi dowód wielkiego zdyscyplinowania wewnętrznego po stronie naszego przeciwnika”.

Bułgarię i Jugosławię. Jego granice zostały ustalone w najdrobniejszych szczegółach.

Punkt piąty, najbardziej sensacyjny w tym dokumencie, wzmianka o planowanym utworzeniu własnej republiki sowieckiej nad Dardanelami z włączeniem Stambułu. Partiom komunistycznym na Bałkanach zezwala się na zastosowanie „dowolnej taktyki” celem zrealizowania tego zadania. Niedwuznaczna wymowa takiego postawienia sprawy rozwiązuje ostatnią zagadkę, jaka mogłaby jeszcze istnieć na temat polityki bałkańskiej Związku Sowieckiego i mocarstw anglosaskich.

Przed wszystkim obecnie staje się jasnym, dlaczego Alianci zrezygnowali z popierania ruchu na rzecz Piłtra serbskiego, cofnęli swoje poparcie dla generała Miciułowicza, natomiast udzielili tego poparcia przywódcy bandy Tito.

Tito od początku nie robił żadnej tajemnicy z tego, że jego zadanie polegające na rozpetaniu ruchów partyzanckich nie ogranicza się tylko do obszaru b. Jugosławii, lecz nosi ogólny charakter. W ramach znanego obecnie planu, intrygi Tito nabierają charakteru jednolite obmyślanej akcji, wykazując wyraźnie, że ten przywódca band jest ośrodkiem planowanego związku bałkańskich republik sowieckich.

Równie jasno odkryły się obecnie kulisy przewidywanego przesilenia w greckim obozie emigracyjnym. Specjalnie w ostatnich tygodniach zwrócić uwagę, że nawet mimo najdalej idących ustępstw ze strony króla Jerzego nie udało się doprowadzić do jakiegos porozumienia pomiędzy greckimi emigrantami a partyzantami.

Fakt ten staje się obecnie zupełnie zrozumiałym, odkąd wiadomo, że pomiędzy greckimi emigrantami a partyzantami wydane zostało hasło do walki w sprawie utworzenia greckiej republiki sowieckiej w ramach kierowanej przez Moskwę federacji bałkańskiej. Zarówno wysiłki Jerzego, jak i Piotra jugosłowiańskiego celem skupienia i zjednoczenia grup powstańczych z ich krajów, zostały tym samym logicznym biegiem rzeczy skazane na niepowodzenie, ponieważ mocarstwa anglosaskie, co do których opieki ludzili się królowie bałkańscy, poza ich plecami już oddawna pogodziły się z planem sowieckim jakiegos reorganizacji Bałkanów w ramach federacji sowieckiej.

Najbardziej interesujące światło rzuca jednak sprawozdanie korespondenta „Daily Herald” w Kairo na turecką politykę Aliantów. Obecnie znikły już ostatnie wątpliwości co do roli, jaką na konferencjach w Moskwie i Teheranie przyznał Turcji po wojnie. Jak wykazał to ostatni artykuł Lippmana, Roosevelt uznał zasadniczo pretensje Związku Sowieckiego w sprawie dostępu do ciepłych mórz.

Ostatnie rozmowy sowiecko-tureckie, według doniesienia agencji „Exchange”, wysunęły po nowie pytanie „wspólnej” obrony cieśnin morskich na wypadek sojuszu, to znaczy udziału Związku Sowieckiego w roli strażniczki Turcji nad tymi cieśninami w wypadku, gdyby Turcja wzięła udział w wojnie. Wielka Brytania i Stany Zjednoczone wyraziły na to swą zgodę.

Z tego samego powodu zgadziły się one również na przydzielenie Związkowi Sowieckiemu trzeciej części włoskiej floty wojennej. Badoglio, a ponadto jest jasnym jak na dłoni, że za kulisami ostatniego nacisku gos podarczego Anglików i Amerykanów na Turcję kryje się coś więcej i coś jeszcze gorszego. Mianowicie zagrożenie jej historycznej roli, strażniczki powierniczki cieśnin morskich na rzecz aspiracji sowieckich, co do których jak wiadomo Moskwa bezskutecznie starała się o zgodę niemiecką w czasie swej wizyty w Berlinie w roku 1940.

Jasnym jest, że t. zw. „republika dardaneńska” stanowiłaby jedynie zapoczątkowanie zupełnego wchłonięcia Turcji przez Unię Sowiecką. Ocenę tego dokumentu, który stał się obecnie wiadomy z źródeł angielskich, w zakresie spraw dotyczących Turcji, można pozostawić samemu narodowi tureckiemu. Jeżeli natomiast się go z dyplomatycznymi i wojsko-

Gorączka inwazyjna w Anglii i Stanach Zjednoczonych

Sztokholm, w maju.

W Anglii z całą powagą wysunęto projekt, aby władze z urzędu zabroniły wszelkich prywatnych dyskusyj na temat inwazji. Powstały specjalne stowarzyszenia, które postawiły sobie za cel zwalczanie wśród swoich członków debat na tematy inwazyjne, przy czym zakazane ma być nawet wspomnienie nadchodzących wielkich wydarzeń i związanych z nimi niebezpieczeństw. Członkowie mają obowiązek, znajdując się w towarzystwie, przywołać do porządku każdego, kto po dwóch minutach odzywa się z zapytaniem: „Czy pan wie... czy pan słyszał... czy opowiadano panu?...”. Skłopotem rozdzielono wywieszki i plakaty z napisami: „Tu nie mówi się o inwazji”, „Nie wolno mówić o inwazji”.

Szczególnie jaskrawy przykład udzielił do mistyki, będącej następstwem zbyt wielkiego napięcia nerwów, spowodowanego gadaniem o inwazji, cytując korespondent londyński „Stockholms Tidningen”: „Pięć, wymienionych z nazwiska przez prasę osób i 12 innych rzekomych nacownych świadków oświadcza że podczas nocnego nalotu widzieli w nocy nad Ipswich postać Chrystusa na krzyżu. Obraz był, początkowo niejasny, potem coraz wyraźniejszy, aż wreszcie można było doskonale zaobserwować ciało Chrystusa, członki, a szczególnie zwieszoną głowę. Wizja trwała piętnaście minut. Władze kościelne w Ipswich wszczęły w tej sprawie dochodzenie, a jeden z duchownych oświadczył: „Wcale się nie dziwię. Wszak znajdujemy się w przededniu cudownych i prawdopodobnie straszliwych wypadków”.

Ażeby przeciwdziałać niepokojowi, jaki opanowuje szerokie sfery i zadostę uczynić ujawniającą się powszechną potrzebę modłów, władze rządowe oświadczyły, że w porozumieniu z władzami kościelnymi w momencie rozpoczęcia wielkiego przedsięwzięcia inwazyjnego zarządzony zostanie „powszechny dzień modłów i pokuty ze specjalnymi nabożeństwami we wszystkich kościołach w Anglii na rzecz udania się inwazji”.

*

Lizbona, w maju.

Według publikacji amerykańskiego instytutu podatkowego wojna kosztuje Aliantów obecnie dziennie około 410 milionów dolarów. Mimo względnego spokoju na frontach, armia amerykańska noje według czasopisma „Time” straty w wysokości 15.000 ludzi miesięcznie. Dziennik zapowiada, że cyfra ta gwałtownie podskoczy w momencie rozpoczęcia ataku na Europę.

Pismo zestawia wynurzenia kilku polityków i oficerów na ten temat aby podkreślić wielkie ryzyko tej imprezy. Szef sztabu generalnego Marshall oświadczył w przemówieniu radiowym: „Uważam, że my tutaj w domu nie uzmysławiamy sobie realizmu wojny i dzikich, rozpaczliwych warunków na frontach bojowych”. Znany z poprzedniej wojny wydawca Rickenbacker, bliski przyjaciel ministra wojny Stimsona, prokuje: „Ponad milion rodzin w Stanach Zjednoczonych okryje się żałobą”. Kilku członków zjednoczonego waszyngtońskiego sztabu generalnego mówiło na poufnej konferencji prasowej: „Z całą powagą

wymi żądaniami Sowietów, ośmieszającymi się do obszarów od Norwegii aż do cieśnin morskich i do Morza Śródziemnego, jak również z dokonującym się na całej linii odwróceniem Anglików i Amerykanów w polityce zagranicznej, wówczas da się zauważyć, iż stanowi on harmonijny fragment całokształtu ostatecznych celów polityki sowieckiej w Europie. Równocześnie dokument ten potwierdza ponownie fakt, że od chwili wybuchu konfliktu niemiecko-bolszewickiego, gra kończy się o coś więcej niż interesy niemieckie. Chodzi tu także o historyczną misję. Rzeszy w sprawie obrony niezależności europejskiej. Wykazuje on, że żaden Europejczyk nie może nieczego spodziewać się od Anglii i Ameryki i tylko zwycięstwo Niemiec jest w sta-

musimy się przygotować na straty, idące w setki tysięcy”. Kierownik urzędu gospodarki wojennej Byrnes, najważniejszy po Rooseveltie mąż w rządzie waszyngtońskim, sądzi: „Podczas ataku inwazyjnego polegnie co najmniej pół miliona żołnierzy amerykańskich”.

Rzecz prosta, że te rozważania na temat wielkich strat podczas inwazji działają coraz bardziej na nerwy i wódców amerykańskich w Anglii, bo wiem z pewnością nie podnoszą one ducha bojowego ich żołnierzy. Dlatego też gen. Bradley, naczelny dowódca amerykańskich wojsk lądowych na ziemi angielskiej w przemówieniu do żołnierzy wypowiedział się przeciwko tego rodzaju wynurzeniom. „Time” sądzi jednak, że uczynił to nie z przekonania, lecz dlatego, ponieważ się obawia o ducha swych żołnierzy.

W samej Ameryce, a szczególnie w Waszyngtonie i Nowym Jorku, wojna nerwów, skierowana pierwotnie przeciw Niemcom, pociągnęła za sobą znaczne ofiary. Amerykański korespondent londyński „Daily Express”, Thompson, donosi o gorączce inwazyjnej, jaka opanowała obydwa miasta. Szczególnie Waszyngton, pełen jest najdziwniejszych pogłosek. Na każdym rogu ulicy można spotkać proroków, którzy znają dokładny, najnowszy termin rozpoczęcia inwazji. Rzecz prosta, że dokładnie nikt nic nie wie.

Członkowie klubu prasowego w Białym Domu już przed miesiącami dokonali wzajemnych zakładów w sprawie daty inwazji. Każdy z nich złożył po dolarze, a całą sumę otrzymał ten, którego termin będzie zbliżony najbardziej do właściwego. Największym optymistą był, jak się okazuje, przedstawiciel sowieckiej agencji TASS, który termin inwazji ustalił na 1 kwietnia. Najostrożniej-

Sowieci strącają samoloty sanitarne

BERLIN, 20. 5. — Kilkakrotnie w dniach ostatnich raportowano o sprzecznych z prawem międzynarodowym akcjach wojennych ze strony Anglo-Amerykanów przeciwko niemieckim i szwedzkim statkom Czerwonego Krzyża. Obecnie znowu w dwóch wypadkach szczególnie jaskrawych dowództwo bolszewickie użyło metody wojowania, urągając wszelkim uczuciom humanitarności.

Myśliwce sowieckie zestrzeliły nie mieckie samoloty sanitarne, oznaczone wyraźnie znakiem Czerwonego Krzyża, które transportowały rannych. W dniu 20 kwietnia br. niedaleko miejscowości Czymkos

szy natomiast jest korespondent angielskiego Reutera, który typuje 1 września.

Najnowszy dowcip waszyngtoński na temat drugiego frontu brzmi: „Rano o godzinie 4 telefon od Churcilla. Niezadowolony premier podnosi słuchawkę i słyszy znajomy głos Stalina: „Telefonuję z Calais. Już wszystko w porządku, bezpiecznie możecie też przysłać”.

W Nowym Jorku, jak informuje Thompson, napięcie jest również wielkie. Nie można z nikim zamienić dwóch słów, aby nie wyskoczył z pytaniem: „A co pan sądzi o terminie?” On sam codziennie przeciętnie sześć razy nagabywany jest telefonicznie przez nieznaną ludzi, którzy sądzą, że jako angielski dziennikarz powinien na temat inwazji wiedzieć więcej, niż inni. — Każdy pragnąłby się dowiedzieć, kiedy nareszcie nastąpi atak. Napięcie staje się powoli nie do zniesienia. W godzinach południowych z gieldy rochodzą się najdziwnsze pogłoski. Redakcje wielkich dzienników znajdują się w ciągłym stanie alarmowym. Gdy nadejdzie oczekiwana wiadomość, mają dzwonić wszystkie dzwony kościelne.

O przygotowaniach dla rozpoczęcia inwazji Thimpson donosi: Z jednego z pokojów Radio City wszystkie radiostacje amerykańskie zostaną zawiadomione, że wiadomość o inwazji już nadeszła. Każda radiostacja przerwie wówczas program, a w sekundę później wiadomość nadana zostanie przez wszystkie rozgłośnie. Korespondent kończy swe sprawozdanie następującymi słowami: „Gdyby mnie zapytano, dlaczego Amerykanie są tak nerwowi, znalazłbym tylko jedną odpowiedź: wielu z nich sądzi, że prawdziwa wojna rozpocznie się dopiero z chwilą inwazji. I mają rację”.

niemiecki samolot sanitarny typu „Storch” przy najprzejrzystszej pogodzie ostrzeliwany był z broni pokładowej i z najbliższej odległości przez myśliwce sowieckie, które zmusiły go do lądowania. Pociski zraniły przy tym ponownie dwóch żołnierzy ciężko rannych.

Drugi podobny wypadek zdarzył się w dniu 24 kwietnia br. nad miejscowością Nowosielski. Również i tu przy nienaganej widoczności dwa myśliwce sowieckie zaatakowały wyraźnie oznaczony samolot typu „Storch”, który kilkakrotnie trafiony runął w dół. Pilot i dwóch rannych poniosło przy tym śmierć.

Wież rybacka wymiera z głodu

RZYM, 19. 5. — Uchodźcy ze wsi rybackiej Piserott w prowincji Cilen-o zgłosili się w władz włoskich w Tivoli. Przedstawiali oni tylko widok skóry i kości, a stan ten zawdzięczają swoim bolszewickim „rodakom”.

Najstarszy z nich, rybak Anselmo Casigari, opowiada: Ponieważ Anglo-Amerykanie obsadzili również naszą wioskę rodziną, otwarto bolszewikom wolną drogę dla ich bez-

nie zapewnić Europie bezpieczeństwo przed imperialistycznym i bolszewickim parciem na Zachód.

Wielokrotnie starano się zagranicą s'witować jako propagandę ostrzeżenia niemieckie przed niebezpieczeństwem bolszewickim i jego anglijsko-amerykańskimi wspólnikami. Obecnie posiadamy dowód, dostarczony prasie angielskiej bezpośrednio z tego rejonu, który za zgodą anglijsko-amerykańską ma być zbolszewizowany ściśle takimi metodami, jak to zawsze przepowiadano ze strony niemieckiej. Nawet sami Angliecy nie mogli widocznie oprzeć się przekonywującej tego dokumentu. Jakkolwiek niewątpliwie podejmą wszelkie próby, aby zataić go przed narodem angielskim lub zalegamentować przy pomocy bolszewików.

wstydnosci i okrucieństw, więc stali się oni też niezdolni. Codziennie, kiedy wracaliśmy z połowu ryb, witało mnie kilku wystanników nowego bolszewickiego naczelnika gminy i odbierali mi cały plon moich trudów. Gdy ich prosiłem, aby mnie nie skazywali na głód, rzucali z szyderczym uśmiechem kilka zginiłych ryb, którymi miałem ja i moja rodzina zaspokoić głód.

Po kilku dniach z trójga moich dzieci dwoje oraz moja żona zachorowały wskutek zatrucia rybami. Mała moja córka oraz żona, będąca już słabszą, zmarły. Ja oraz mój 10-letni syn zachorowaliśmy również jednakże jakoś przetrwaliśmy to niebezpieczeństwo. Ponieważ bolszewicy tak samo postępowali z innymi rybakami, powstał wśród nas ogólny pomór. W końcu nie mogliśmy już tego wytrzymać, więc uciekliśmy pewnej ciemnej nocy”.

Spadek Knoxa

SZTOKHOLM, 19. 5. — Brytyjska służba informacyjna donosi z Chicago, że zmarły amerykański minister marynarki Knox pozostawił po sobie spuściznę, którą ocenia się na dwa miliony dolarów.

W KILKU WERSZACH

* Sowiety, jak donosi dziennik „Canadas Weekly”, uworzyły obecnie także w Kanadzie dwa konsulaty, mianowicie jeden w Ottawie, zaś drugi w Halifaxie. Konsulat w Ottawie rozciąga swoją działalność na całą Kanadę z wyjątkiem rehipelagu na wschodnim wybrzeżu Kanady, które należą do właściwości konsulat w Halifaxie.

● Również i Finlandia zgłosiła obecnie swoje przysąpienie do międzynarodowej akademii dla nauk administracyjnych i państwowych. W ten sposób zakres działalności międzynarodowej akademii znowu się powiększy. Akademia, mająca swą siedzibę w Berlinie, jednoczy w sobie 13 europejskich krajów oraz Japonię.

△ Na jednym ze zgromadzeń studentów w Helsinkach złożyła młodzież fińska przyrzeczenie wierności testamentowi bojownika o fińską wolność zmarłego prezydenta państwa Svinhufvuda.

● Północno-bułgarskie miasto Pasardzik nawiedzone zostało wielką powodzią. Rzeka Marica i jej dopływ Topolica wystąpiły z brzegów i zalały południowo-zachodnią część miasta. Wzburane wody uszkodziły przeszło 350 budynków.

* W prowincji Sudanu Niebieski Nil, około 60 km od Rifa zauważono opadanie olbrzymiego meteoru.

● Egipski statek „Miriam” rozbił się na wysokości wybrzeża syryjskiego wskutek burzy i zatonał. Z załogi zdołano uratować 5 marynarzy.

● W Portugalii interesują się w coraz większej mierze losom małych europejskich narodów — pisze w swym doniesieniu lisboński „Times”. Z tego powodu daje się stwierdzić od pewnego czasu wybitnie pesymistyczny nastrój.

△ „EFE” donosi z Buenos Aires, że kapitan Juan Poggi zamianowany został podsekretarzem stanu dla służby informacyjnej i objął już swój urząd. Podsekretarz stanu dla służby informacyjnej i prasowej nie podlega w przyszłości prezydenturze, lecz tylko ministrowi spraw wewnętrznych.

● W stanie New Jork przewidują sumę 1350 milionów dolarów na zasiłki dla bezrobotnych w „pierwszych trzech latach powojennych”. Ta nawet dla Stanów Zjednoczonych niezwykle wysoka suma opiera się na przypuszczeniu, że wiele fabryk już dzisiaj przewiduje swe zamknięcie i że cyfra zatrudnionych znacznie się obniży.

□ Konkurs ogłosiła spółka dla popierania górnictwa i przedsiębiorstw przemysłu żelaznego w Genewie. Pasywa tej spółki ocenia się na okragło 3 miliony franków szwajcarskich, aktywa zaś na okragło 600 tysięcy franków szwajcarskich.

* Żona pewnego Włocha, nazwiskiem Dilligenti, zamieszkującego w Argentyńskiej miejscowości Belgrano, powiła pięciorgo zdrowych niemowląt. Pięcioraczki te, troje dziewcząt i dwóch chłopców, urodziły się w styczniu roku bieżącego. Z nadzieją do reporterów dzienników i filmów wzbraniał się ojciec tych dzieci od ogłoszenia tego wydarzenia. Matka pięciorki już poprzednio powiła raz trojaczki.

● W Stanach Zjednoczonych rozpoczęła się „ucieczka do diamentów”, jak donosi „Daily Express”. Na nowojorskiej giełdzie diamentowej zakupili Angielcy i Amerykańcy nabywcy w ostatnich 12 miesiącach diamenty za 14 milionów funtów szterlingów.

● Prezydent Roosevelt oświadczył na konferencji prasowej, że premierzy Australii i Nowej Zelandii spotkają się w drodze powrotnej z imperialnej konferencji w Londynie.

△ B. ambasador w Waszyngtonie do chwili wybuchu wojny w Azji Wschodniej, Nomura, został we czwartek mianowany przez cesarza członkiem tajnej rady państwowej.

● Wskutek przymrozku majowego, najsilniejszego w ciągu ostatnich 10 lat, zniszczone zostało — jak donoszą z Londynu — po większej części okwiecie owocowe. Straty na rozmaitych obszarach sadowniczych wahają się od 50 do 90%. Wielu właścicieli sadów poniosło straty. Również rozsada wczesnych ziemniaków oraz inne rodzaje warzyw zostały zniszczone lub uszkodzone.

DZIS ZACIEMNIAMY

Początek 21:00

Koniec 4:00

Ostrzeżenie lotnicze:

3 sygnały w ciągu minuty

Alarm:

sygnał 1-minutowy (ton wyjący)

Zapowiedź odwołania alarmu:

3 sygnały w ciągu minuty

Odwołanie alarmu:

sygnał 1-minutowy (ton wysoki)

POCIĄG SPECJALNY

W KIERUNKU NOWEGO SĄCZA

Podaje się do wiadomości publicznej, że we wtorek 23 maja 1944 odchodzi następny pociąg specjalny w kierunku Nowego Sącza. Pociąg ten odchodzi z Lwowa popołudniu o godzinie 14,12 z toru 23 przy Wienerstrasse, zatrzymując się na następujących stacjach:

Sambor — godz. 16.55, Ustrzyki — 21.34, Nowy Zagórz — 0.18, Sanok — 1.21, Krośno — 3.11, Jasło — 4.16, Stróże — 7.19, Nowy Sącz — 9.40, Limanowa — 12.51, Rabka — 15.46.

WYDAWANIE DODATKOWYCH KART ŻYWIŚCIOWYCH

Urząd Wyżywienia komunikuje: — Urzędy i przedsiębiorstwa, które otrzymują dla swych pracowników specjalne karty dodatkowe jak również Zuzat I i Zuzat II mogą podać dotychczas nie wydane karty w placówce ich wydawania.

NA P. K. Op. ZŁOŻYLI:

Zamiast kwiatów na trumnę ś. p. ks. dra Franciszka Koniecznego, kochanego katechety z 534 na uchodźców — wdzięczne uczennice; Mieszkańcy schronu p. Wereszczyńskiego ul. Częstochowska 27 na bezdomnych z 200; Pracownicy Stacji Elektrycznej z 372; Pracownicy Elektrowni Persenkówka z 124; Pracownicy Zawod. Straży Pożarnej Łwów z 515; Pracownicy umysłowi i fizyczni Państw. Szpit. Powszech. z 1480; Pracownicy VHB Nr 1 z 76.

PRZEKAZANIE FUNDUSZU RZEMIOSŁA

Grupa Rzemiosła w Izbie Centralnej w Krakowie informuje, iż stworzony swego czasu fundusz gospodarczy został ze względów gospodarczych i organizacyjnych przekazany Centrali dla Dostaw Rzemieślniczych. Nazwa jego zatem brzmi obecnie jak następuje: „Fundusz Gospodarczy Centrali dla Dostaw Rzemieślniczych” (Kraków, Aussening 125, pocztowe konto czekowe Nr 1347”).

Należy zaznaczyć, że zadania i przeznaczenie funduszu gospodarczego nie ulegają żadnej zmianie. Na miejsce Grupy Rzemiosła wstąpiła jedynie jako odbiorca udzielonej pożyczki Centrala dla Dostaw Rzemieślniczych.

W NIEDZIELĘ...

Przy okienkach kasowych na dworcu kolejowym szybko posuwające się i narastające węże. Za zmięty papier sztywny kartonik dający prawo jazdy.

Każdemu spieszą, każdego cel „ważny” a gubiący się w tym mrowisku ludzi pod względem najważniejszych — tu podporządkowanych wspólnemu prawu ograniczonej przestrzeni wozu kolejowego.

Ruszyli... Przejazdowa szczelina okna rozwija się horyzont nie ograniczony ścianą ulicy. Rozprzestężenie się przed oczyma niekończąca się zjawia zielonego świata z jego chlebobojną treścią i poezją pracowitego żywota wiejskiego.

Co chwila nowe odkrycie i rozmarzenia: złota żółcią kwitnącego mleczaka osypane świeże murawy, silny kontrast: czerni świerków i sosen z jasnością młodego listowia buków i brzoź, każdy domek i strzechy jakiejś świętości pełne, drzemający w słońcu kundel i dzieci z piłką, stawiec z kosturem idący do kościoła i...

Ukazały się twarde silnie obrysowane sylwetki fabrycznych bloków, kominów — proza konieczności równa obcością na chwilę zdająca się obrażać nastroj niedzieli...

Stacja. Miasto. Cel części pasażerów pociągu.

Dużo miejsca zajmowały zawsze w prasie i zajmują w dalszym ciągu wszelkiego rodzaju „kaciki mody kobiecej”. W przeciwnieństwie do tego prawie nigdy nie pisało się, poza piśmami fachowymi, o modzie męskiej. Jeżeli przed wojną było to zupełnie zrozumiałym, gdyż mężczyźni są zawsze dyskretniejsi, a zarazem bardziej konserwatywni w ubiorze niż kobiety — to obecnie, kiedy o surowce jest coraz trudniej, pomijanie męczym pewnych aktualnych i praktycznych innowacji w dziale męskim byłoby krzywdą dla tych ostatnich.

Ze wszystkich części garderoby męskiej — praktycznych innowacji, w pełni tego słowa znaczeniu domagało się od dawna obuwie. Jeżeli bowiem z garniturami i bielizną mężczyźni dają sobie jakoś radę, to z obuwem sytuacja jest wyjątkowo ciężka. Sytuacja ta staje się nieomal katastrofalną w lecie. Mało kogo stać na wiatrówkę, to też w czasie najgorętszych dni prawie wszyscy używają butów, tych samych butów co i zimą. Jeżeli obuwie to nie razi specjalnie oka w mieście, to w okolicach letniskowych, w zestawieniu z lekkimi i przewiewnymi pantofelkami damskimi sprawia archaiczne wrażenie.

Dlatego też z prawdziwym uznaniem przyjąć należy do wiadomości fakt, iż warsztaty szewskie przystąpiły ostatnio do prób nad wynalezieniem odpowiedniego na dzisiejsze czasy obuwia męskiego, które byłoby tanie, lekkie, przewiewne i wygodne. Usiłowania, o których tutaj mowa, nie są sporadycznymi i nie nie mówiącymi, gdyż już w ubiegłych latach niektóre pracownie damskich sznurkownic, koturnów, drewniaków i t. d. produkowały (wprawdzie tylko na zamówienie) coś w rodzaju męskiego sznurkownika. Był to tak zwany bosak o wierzchu wykonanym z taśmy, na

niskim obrzeżu, o spodzie ze sznurka lub tak zwanej fibry, podobnej skrawkami skóry lub gumy. Z prawdziwą więc przyjemnością notujemy pełne uznanie wysiłki nad wynalezieniem taniego obuwia letniego, oczekując z niecierpliwością co przyniesie nam w tej dziedzinie najbliższa przyszłość.

Jedną z najliczniejszych — pod względem ilości uczniów — jest 3-letnia, Kształkująca Publiczna Kupiecka Szkoła Zawodowa mieszcząca się przy ul. Krasickich 18a. Szkoła ta liczy 750 uczniów, obojga pici — rekrutujących się wyłącznie z praktykantów kupieckich i pomocników biurzych.

Ciekawym objawem, mającym swe źródło w obecnych, wojennych warunkach — jest to, że większość słuchaczy tej szkoły stanowią dziewczęta. Fakt ten jest charakterystycznym i symptomem coraz szerzej pojętego emancypowania się kobiet, stających dzielnie i w boku mężczyzn i zastępujących ich we wszystkich dziedzinach pracy.

Szkoła dzieli się na działy: sprzedawców i biuralistów — rozdzielone na 34 klasy, a to: 1 rok — niższy obejmuje 13 klas, 2 rok — średni obejmuje 10 klas, 3 rok — wyższy obejmuje 11 klas.

W grupie sprawozdawców szczególną uwagę zwraca się na naukę towaroznawstwa, oraz — innowacja w programie tego rodzaju szkół — sprzedażoznawstwo, które ma za cel zaznajomienie ucznia ze sposobami reklamy, urządzaniem wystaw i wnętrz, oraz obsługą klientów, co jest kwestią szczególnie ważną i niejednokrotnie wymagającą głębokiego wczucia się w psychikę kupującego.

W grupie biuralistów szczególną uwagę zwraca się na naukę buchal-

1. Z każdym dniem chwasty zabierają z ziemi najbardziej wartościowe składniki i zmniejszają zbiór.

2. Z niezaroszonej ziemi wyparuje namagazynowana w czasie zimny wilgoć niewykorzystana przez rośliny pożyteczne.

3. Gruntowe drobnoustroje, które bardzo korzystnie wpływają na roz-

wój roślin, potrzebują dla swego rozwoju przede wszystkim powietrza. Dlatego należy jak najczęściej wznosić ziemię, szczególnie po deszczu, kiedy ziemia nie jest zaokrąplona i sucha.

Należyta uprawa ziemi oddaje w zamian wysoki urodzaj roślin okopowych.

PUBLICZNA KUPIECKA SZKOŁA ZAWODOWA

terii, sposoby prowadzenia administracji kancelaryjnej itd. Poza tym w programie lekcyjnym widnieją godziny przeznaczone na naukę stenografii, pisanie na maszynie itd. Poza przedmiotami ściśle fachowymi, obie grupy pobierają lekcje języka niemieckiego, religii i korespondencji polskiej.

Nauka odbywa się dwa razy w tygodniu, w ten sposób, że szkoła czynna jest cały tydzień. Poszczególne klasy pobierają naukę w poniedziałki i czwartki, wtorki i piątki, oraz środy i soboty. Absolwenci szkoły otrzymują świadectwa ukończenia, uprawniające ich do zajęcia stanowiska w każdej dziedzinie handlu i biurowości, oraz do stworzenia własnych placówek.

Dowodem pożyteczności szkoły oraz zainteresowania się słuchaczy pobieranymi naukami jest fakt, że około 10% uczniów — przyjeżdża, z okolic tak stosunkowo — jak na dzisiejsze warunki — dalekich, jak Krasne, Sambor itd., nie mówiąc o osiedlach podlowskich — jak Prusy, Rudki itp. Uczniowie ci, mimo wyjątkowo trudnych warunków, nadal dojdają dla regularnego pobierania nauki. Absolwenci poprzedniego roku szkolnego, prosili o utworzenie dla

nich w roku szkolnym 1943/44 dodatkowego, wyższego jednorocznego kursu, celem wydatnego pogłębienia swych wiadomości fachowych, wiażące przychylnie odniosły się do tej prośby i kurs taki zorganizowały.

Przy Kupieckiej Szkole Zawodowej corocznie organizuje się 4-miesięczny wieczorowy kurs nauki dla dorosłych. Ilość słuchaczy tych kursów waha się między 60—80. Świadectwo ukończenia tego kursu jest równoznaczne ze świadectwem ukończenia kupieckiej szkoły zawodowej. Grono profesorów Szkoły składa się z 14 osób.

Tak ilość słuchaczy Kupieckiej Szkoły Zawodowej jak i poziom udzielanych nauk, pozwala rokować nadzieję, że w przyszłości nie zabraknie nam pełnowartościowych handlowców, którzy powierzono sobie placówki porządzący na myśli najwzroczniejszych zdobyczy w tej dziedzinie, ku zadowoleniu klientów i własnemu.

Spełnione marzenie artysty

Jan Styka oparł głowę na dłoniach i przyznał powieki. Seta rocznica kościuszkowska... przed oczyma jego przesuwają się postacie projektowanego obrazu. Pochylony nad szkicownikiem, zapewnia go popłi żywymi posaciami. Pędzi na czele kosynierów Tadeusz Kościuszko, przyskakuje do działu Bartosz Głowacki, rzucą się w bój chłopci, wojska regularne, działa, piechota... rzuca projekty, szkicuje, komponuje. Postacie coraz rzeczywistsze, co raz cięlsze, wszystko ożywa, nabiera rozmachu, rozrasta się... nie, nie, nie! się już w ramach obrazu... tylko panorama! Panorama, która przemówi do widza swą realnością, zatrzyma w biegu czas historyczny, stworzy wizję, zasugeruje.

Panorama — beznadziejna, niewykonalna, nierealna mrzonka wybujałej fantazji malarskiej!

Z pełną bitwą w ręku obchodzili pamiętne wzgórza, pola, łąki, wawozy, zapewniali je pułkami wojska, piechoty i artylerii.

— A prośbę pana, będzie to już blisko 100 lat, jak był tu pan Kościuszko.

— W Rzędowicach mieszkał Wojciech Bartos i miał dwie dziewczyny a ze psysed pierwszy na armatę, to go pan Kościuszko nazwał Głowackim i zrobił go panem.

Tu wśród ludu chłopskiego odnależli te postacie, żywe, realne, od wieków w tradycji chłopskiej zachowane, przedawane z dziada na wnuka, z ojca na syna. Dla nich to będzie panorama, niech patrzą, podziwiają, wspominają...

4 kwietnia 1894 r. — setna rocznica kościuszkowska. Panorama, odwiedzana przez najwybitniejsze ówczesne postacie i wybitnych znawców budzi zachwyt, uznanie, podziw.

Jan Styka szkicuje właśnie spośród zwiedzających kilka barwnych postaci w strojach ludowych. Nadpływa nowa fala. 30 włościan z krakowskiego. Hr. Dzieduszycki na czele, w polskim stroju, przy karabeli. Falują szerokie chłopskie sukmany, chybocą lekko pawie pióra na czapkach krakusów. I te oczy i usta otwarte szeroko, pochłaniające zda się całe piękno, zdradzające szczerą niekonwencjonalny zachwyt nabożne skupienie i podziw, które stopniowo przechodzą w żywiołowy entuzjazm i z trzystu piersi zrywa się szumorzutny, spontaniczny okrzyk: Jan Styka niech nam żyje!

I cała wdzięczność, podzięk i poziw stopiły się w tym okrzyku w jedną łzę, która powoli stoczyła się po obliczu malarza.

Panorama — beznadziejna, niewykonalna, nierealna mrzonka wybujałej fantazji malarskiej! ch. m.

JAK UMIEŚCIĆ TERMINATORA W PRZEMYSŁE

Grupa Przemysł w Głównej Grupie Przemysłowej Gospodarki i Ruchu wydała niedawno „Wskazówki dotyczące umieszczania terminatorów w przemyśle”. Do pewnego stopnia wskazówki te mają znaczenie również dla przedsiębiorstw połączonych pozostałym grupom Głównej Grupy Przemysłowej Gospodarki i Ruchu.

W myśl wskazówek, przy umieszczaniu terminatorów miarodajne są następujące zasadnicze warunki:

1) Na przyszłość uczniowie mogą pobierać naukę tylko w zakładach szkoleniowych, to znaczy w takich przedsiębiorstwach przemysłowych, które posiadają odpowiednie kwalifikacje na zakład szkoleniowy dzięki wyszkolonemu personelowi i posiadany urządzeniem. Orzeczenie, czy dany zakład nadaje się na zakład szkoleniowy, wydaje ośnośne grupy okręgowe, przez wpisanie przedsiębiorstwa na listę zakładów szkoleniowych. Dla roku 1944 ośnośne listy są już sporządzone w Izbach Okręgowych, pomimo że dotychczas nie we wszystkich przypadkach dało się zbadać, czy ośnośny zakład szkoleniowy odpowiada stawianym mu wymaganiom. Dlatego też obecne wpisanie przedsiębiorstwa na wspomnianą listę nie zapewnia, że również i na przyszłość otrzyma ono orzeczenie „Zakład Szkoleniowy”. Obecnie przynajmniej mu orzeczenie będzie cofnięte w razie braku odpowiednich kwalifikacji.

Na przyszłość będą jeszcze wprowadzone stopnie orzeczenia, a mianowicie „zdający” i „szczególnie zdający”. Wobec powszechnego braku uczniów, przy ich przydziale w pierwszym rzędzie będą uwzględniane te zakłady, które otrzymały orzeczenie „szczególnie zdający”; dlatego też we własnym interesie każdego zakładu leży, aby otrzymać ocenę „szczególnie zdający”.

Listy zakładów szkoleniowych będą się ukazywały co roku w lutym. Będą one udostępnione do wglądu w Izbach Okręgowych. Dzięki temu każdy zakład będzie mógł natychmiast ustalić, czy na bieżący rok uznano go za „zakład szkoleniowy”. Jeżeli jakiejś firmy nie wykazano na liście, wówczas wszelkie usiłowania czynione w Urzędzie Pracy o przydział terminatorów Urząd Pracy będzie bowiem przeprowadzał wyłącznie na podstawie wspomnianych list Iz Okręgowych.

2) Uczniowie mogą kształcić się tylko w uznanych zawodach terminatorów. Przy uznawaniu zawodów terminatorów wyłączono te zawody, które dla Generalnego Gubernatorstwa nie wchodzi w grę. Poza tym kierowano się doświadczeniem i prawymi przepisami, obowiązującymi na zachodzie.

3) Dotychczas często zdarzało się, że zakłady przyjmowały terminatorów bez przydziału ośnośnych urzędów pracy. Takie postępowanie jest prawnie niedopuszczalne i pociąga za sobą kary. Przede wszystkim szkodzi ono samemu terminatorowi. Może on się spotkać z odmową uznania i dobrej wierzcie odbytego terminu. Nie jest również wykluczone przerwanie terminu nauki przez przydzielenie go do jakiegoś innego zakładu. W stosunku do tego rodzaju zarządzeń terminator jest prawnie bezsilny, gdyż nie zawarł prawomocnej umowy terminatorów. Wspomniane wykreślenia są obecnie raz na zawsze usunięte; przyczyniły się do tego dokładnie określone i powszechnie obowiązujące przepisy, w myśl których uczniowie mogą wstępować do terminu tylko z przydziałem ośnośnego Urzędu Pracy.

4. Terminatorzy mogą być zobo-

wiązani tylko na podstawie prawomocnej umowy terminatorów. Umowa terminatorów jest tylko wówczas prawnie ważna, gdy została spisana na przepisowym formularzu, znajdującym się w Izbie Okręgowej i przez tę ostatnią zatwierdzona. Powyższe warunki zasadnicze są na przyszłość fundamentem dla przyjęcia ucznia do terminu. W myśl in e resów gospodarki krajowej zapewniają one prawidłowy dopływ młodzieży i jej odpowiednie wykształcenie.

W jaki sposób zakłady szkoleniowe mają postępować przy przyjmowaniu terminatorów, aby być w zgodzie z obowiązującymi przepisami? Przede wszystkim należy wypełnić dokładnie i zgodnie z rzeczywistością kwestionariusz, otrzymany w Urzędzie Pracy w Wydziale Pośrodstwa Szkolenia Terminatorów. Wypełniony kwestionariusz należy złożyć w Izbie Okręgowej; złożenie kwestionariusza jest jednocześnie zgłoszeniem placówek terminatorów, które są do objęcia w danym zakładzie. Na przyszłość wspomniane zgłoszenie ma być zrobione najpóźniej do 1 kwietnia każdego roku.

Z DAWNEGO ŻYCIA WISKY, NARWI I BUCU

Fotografia sielanka — obraz W. Strykowskiego

METROPOLICI LWOWSCY

Daleko trzeba sięgnąć wstecz, by stanąć u początku drogi prowadzącej do tronu metropolitów lwowskich, obrządku łacińskiego. Cofnąć się trzeba do roku 1392 kiedy umarł arcybiskup halicki Bernard, a na tron jego wolą bożą i mocą Ojca św. wezwany został skromny zakonnik franciszkański Jakub Strzeżmie (Strepa). Niełatwe miał zadanie metropolita halicki, gdyż napady przerożnych nieprzyjaciół nekwały kraj i miasto — tak, że arcybiskup zamiast w Haliczu mieszkali we Lwowie, dokąd w 1412 roku dekretem apostołskim siedziba metropolity łacińskiego na stałe przeniesiona została i doczekała się tego, że pierwszy jej władca i pierwszy lwowski arcybiskup w poczet błogosławionych, dla świętego życia zaliczony, od września 1790 roku króluje w ołtarzach naszych jako dobry pasterz powierzonych sobie owieczek.

To było dawno i szereg arcybiskupów od tych dni rządził metropolią lwowską. Ale nam, którzy w ukochanym mieście naszym od lat żyjemy, stoi przed oczyma promień na posłać ostatniego zmarłego Arcybiskupa naszego ks. Dr. Józefa Bilczewskiego. Mało jest lwowian ze starszego pokolenia, którzyby z nim w jakiejś pracy religijnej czy społecznej nie zetknęli się i nie mieli sposobności podziwiać przeogromnej dobroci, mądrości i ewangelicznej stoty z jaką siedł od największych ku najmniejszych. Pamiętamy kazania jego głoszone zawsze na zakończenie roku, jako rachunek su-

mienia Arcybiskupa odpowiadałnego za czyny własne i tych, którzy z nim współpracowali lub kierownictwu ich podlegali.

Pamiętamy pomoc moralną i materialną z jaką siedł po ostatniej wojnie; modlił się w dziesiątkach (czy setkach) kościołów i kaplic pobudowanych jego staraniem na ziemiach naszych.

Trudno się dziwić wobec tego, że

Z KRAJU UŚMIECHNIĘTEJ MUZY CHŁOPCY Z PSOCINKA

W księgarskim katalogu spotykasz następującą suchą wzmiankę bibliograficzną:

Stanisław Maykowski. Chłopcy z Psocinka, wesoła powiastka. Wyd. M. Kowalski Lwów 1944. Okładka i ilustr. Stanisław Raczynski, str. 56.

Bierzesz do ręki tę książkę: wierszowana gawęda z miasteczka, które leży wszędzie gdzie są zuch-chłopaki i gdzie rosną psie figle. Co stronica — ilustracja, i to barwne, pełne ruchu, opowiadające to, czego nie dośpiewał autor. Czytasz: Wiersz za wierszem, a przez rytm skaczą chłopcy. Jest ich pięciu: obok nich szósty, o którym poeta przez cały czas milczy jakby się zawziął, aż dopiero na końcu... nie, taka pyszna niespodzianka, że ani słówkiem nie zdradzę! Naprawdę, kim jest ów tajemniczy szósty, dowiedzieć się może tylko czytelnik, wierzcie mi na słowo!

Lepiej posłuchajcie o siódmym, który widocznie też był w Psocinku i opowiedział nam wszystkie psikusy dobranej piątki O autorze.

Autor jest chyba ważnym czynnikiem, a coś dopiero, gdy chodzi o t. zw. „książki dla dzieci wierszami”. Ileż to raz mieliśmy w ręku książki, które pokazywały, że dziatwy nie można karmić namiastkami, że najlepszy pokarm jest dopiero dla młodych i najmłodszych dobry. Chcemy więc, aby takie książki pisali — poeci. A Maykowski właśnie powołany jest do tego jak nikt inny. Znaną jest przecie szeroko jako wyjątkowo uzdolniony wychowawca a równocześnie świetny poeta. Poeta, który umiał z dziatwy wsłuchiwać się w tętno kopyt drewnianych koników, pokazywał im w szklanej kuli ogrodowej świat cały. Człowiek pełen prostoty, który czuje, że złote jabłka poezji nie wi-

w pewnych kołach katolickich powstała myśl, aby podjąć starania o beatyfikację tego tak bardzo zasłużonego Arcybiskupa lwowskiego. Całe życie Jego było przykładem zaparcia się osobistego i wyteżonej pracy dla dobra ogółu swych diecezjan, spośród których ukochał on małych i najmłodszych. Tak dałec, że kazał się wśród nich pochować na cmentarzu Janowskim.

szą rozpięte gdzieś na tęczach, ale mogą leżeć i na koślawym straganie starej przekupki.

Autora aż ponosi twórczość, podskakuje sobie po ulicach Psocinka całymi strofami, powiewa papierowym pióropuszem rymów, rozsypuje — roztrzępanie! — takie bogactwa słowa, że kilka innych książek obdarzyłbyś nimi.

W powietrzu się huśta olbrzymi klucz „Wiesz on chyba jest do nieba, czyby inny był tak duży?” To wieszka ślusarza, pana Kutka. „Chwilę trwa narada krótka, jak ukarać tego Kutka, niech nie robi takich kluczy, trza rozum go nauczyć!” Po wielu perypetiach jeden z pięciu urwisów mówi rad sposobnej chwili: Co tak ziego pan uczynił, że kowala powiesili, choć właściwie — pan zawinił?” i zaraz wszyscy w nogi „że tylko się z nimi kurzy”

I tak nekają obywateli Psocinka, pytając, czy mydlą klientom oczy, czy sprzedają figi z makiem lub kwiatki do kożucha — czy krawiec kraje jak materii staje, czy stolarz ma na składzie sęk a w sęku dziurę — kłoby żywiczyli te wszystkie przysmiewki, które wprowadził na scenę Psocinka autor? Aż wreszcie pobli pędraków rybak ich własną bronią, przypomniałszy im, że — ryby i dzie ci głosu nie mają.

O jednym starym zrymowanym powiedzeniu zapomniał autor: dobry żart — tynfa wart. A coś dopiero za t, który nie nudzi dzieci jakimś naukami, nie sili się na t, zw. humorystykę. Jeden ton brni przez cały epos psociński: niefrasobliwość!

Właśnie we Lwowie wysłała taka książka i właśnie w czasach, które tak wiele frasobliwych nam myśli przynoszą Warta tynfa!

KU UWADZE RODZICÓW I OPIEKUNÓW

W myśl zarządzenia władz po upływie bieżącego roku szkolnego będą zwolnieni wszyscy uczniowie i uczennice szkół powszechnych, którzy w bieżącym roku kalendarzowym kończą 14-ty rok życia. Dotyczy to wszystkich uczniów szkół powszechnych w Generalnym Gubernatorstwie bez względu na ich narodowość.

O wyjątkach w tym względzie w każdym poszczególnym wypadku za decydować mogą właściwe władze.

ZE WSPOMNIENI TEATRALNYCH

PAN TADEUSZ W MASCE

Białe obłoczki pary ulatują z dymiącego sagana ogromnych rozmiarów, unosząc smakowitą woń gotującej się zupy. — Pani dyrektorka Lasocka, zwana popularnie przez graczy w domino „dubla ośm”, z racji swych obfitych kształtów — uzbrojona w warzachew, która w tej chwili zastępuje jej berko teatralne, jakie dzierży od szeregu lat na gościncu tulaćki prowincjonalnej, przewodząc swojej gromadce aktorów, celebując z nabożeństwem, dość skromnemu jak na owe czasy, obżarswu. — Jako kobieta nie pozbawiona energii i zmysłu praktycznego, doszła do przekonania, że lepiej i pewniej zabezpieczyć podstawę przeważnie żołądki swojej trzódki, dając jej zamiast monety posiłek, przyrządzony we własnym zarządzie. — Zdrowiej i taniej!

I gwarancja, że niektórzy nieoprawni opoje z zespołu, nie utopia w kieliszku ciężko zdobytych groszy (czyli centów w owym czasie. W imię tej idei, mądra i chytra niewiasta zaprzęga do pracy swój nieleczny zespół. — Czarny charakter, w braku odpowiedniej pałki ubija ciężką butelką (mój Boże! Pusta...!) mięso przeznaczone na befsztyki. Pracę tę wykonuje z wściekłym zapalem, deklarując z patosem urwyki ze „Zbojów” Szyllera, jako że grywa Franciszka Moora...

Naiwna z przejęciem skrobie marchewkę — amant podnieca płomień pod płytą kuchenną, (w sercu „salonowej” również), a charakterystyczna poplakuje nad cebulą — tą do befsztyków.

Zgłosił się pewnego dnia do mamy Lasockiej młody człowiek z propozycją przyjęcia go do „towarzystwa”. — I został zaangażowany

dość chętnie, już choćby z tego względu, że nie targował się o mocno iluzoryczną gażę...

Pod pseudonimem nie wiele mówiącym, bystrzejsze oko mogło by w nim dostrzec wytworne maniere człowieka z najlepszych sfer.

Otoczony pewną aureolą tajemniczości jako go cechowała — w życiu towarzyskim oszczędny w słowach i geście — o głębokim spojrzeniu myśliciela. Jako aktor, nie zapowiadający się na przyszłość do zajęcia wybitnego stanowiska, choćby tylko z tego względu, że nie wyrażał „prawidłowo” litery r, nie wzbudził zainteresowania, a tem bardziej zazdrości ze strony kolegów. Raczej, był widzem w tym zespole — widzem czujnym, ciekawym, i obserwatorem.

Był zwyczaj u pani dyr. Lasockiej, że aprowizacja, a raczej zakupem w sklepach przeważnie śniadankowych, zajmowali się kolejno aktorzy, przynosząc mniej lub więcej pożądane przekąski i owacyjnie witana... butelczynę. Właśnie kolej wypadła na młodego człowieka, który z tego obowiązku wywiązał się niezwykle, objawiając wybredny smak i znawstwo, oraz obfitość dostarczonych smakołyków.

Zapytany przez kolegów, (nie bez pewnego niepokoju) o kosza, wymienił tak nie wielką sumę, kładąc jeszcze „resztę”, że odtąd coraz częściej wysługiwno się młodym kolegą, nie dochodząc tajemniczych źródeł zjakał czerpał na pokrycie kosztów owych biesiad.

Zdarzyło się pewnego razu, że w ogóle nie dano mu żadnych pieniędzy na zakup. Po powrocie z miasta i złożeniu smakowitych kasków, u-

tartym zwyczajem położył na stole... reszce pieniędzy...

— Co to jest? — zapytał jeden z aktorów.

— Reszta! — odpowiedział skromnie

Stary wyga prowincjonalny, pańskim, niedbałym gestem lorda — schował tę resztę do kieszeni...

Na ustach młodego kolegi pojawił się sardoniczny uśmieszek...

W mądrych, szarych oczach zabłyśły iskierki ironii...

I znikł pewnego dnia tajemniczo z zespołu mamy Lasockiej, zawiadamiając ją listownie w wykwinnej formie, że zmuszony rodzinnymi sprawami opuszcza z żalem tak miłe towarzystwo itp. uprzejmymi zwrotami tłumaczy swój nagły wyjazd.

Tym tajemniczym, nieznanym, a tak hojnym fundatorem w teatrze objazdowym Lasockiej — „dubli osiem”, był ni mniej ni więcej, tylko sam TADEUSZ PAWLIKOWSKI.

* * *

W skromnym, małymownym szaraku aktorskim, tak wydatnie i dobroliwie zasilającym nieprzeladowane żołądki i spragnione gardła biedoty teatralnej — nikt z otoczenia nie domyślał się przyszłego potentata teatru, i pana krociowej fortuny, którą w niedalekiej przyszłości miał złożyć ofiarnie u stóp Melpomeny. — Po teoretycznych wyczerpujących studiach w teatrach stolic europejskich, w których jego bogaty umysł — wycucie artystyczne i wrodzona wnikliwość, zebrały obficie Blask i światła prawdziwej Sztuki, by przenieść ją na polską scenę. Jednak, by studjate były kompletne, uznał za słuszne i konieczne, przyjrzeć się zbliska i wziąć czynny udział w tym prototypie wielkiej sceny — w tej ubogiej, prymitywnej chałupinie teatru jaką była prowincjonalna objazdowa sce-

ADAM STODOR-CEHAK

W PRZECZUCIU KOŃCA

Płomień się duszo moja, gdy zamiera ciało...

Zanika, — i niebawem zaniknie na wieki, — opadnie blachman zgonu na moje powieki, — wówczas, zdradź mi, o duszo, co się z tobą stało —

Wiem nieco: — zimne zwłoki chwycą śmierci ręce, — od życia je oderwą, pchną w wilgotność grobu, — i tak odejdzie ciało, hen, z ziemskiego globu, — i wraz będzie po jego zamierać udęce —

Nic cię nie pomoże — Zgnilizna, proch potem, — zgnilizna, która cuchnie, kiedy się rozkłada, — a człowiek, gdy to widzi, wraz oblesnie biada, — że ciało jest nietrwałym, chwilowym błyskotem —

Ale jest jeszcze dusza — Powiadają: wieczna — — Jeno jak jest właściwie, kryje tajemnica, — która ani nas gorszy, ani nas zachwyca, — bo czym tyś jest, o duszo, zagadko bezsprzeczna? —

Czyś ty jest owym cudem przydanym nam w dani, — czyś z ciałem połączona, z niem razem ginąca, — czy może tyś jest kłamstwem, ty nieistniejąca, — bądź, ludziom przydaną łaską Dobrej Niani —

P T A S Z Y N A

Taka mała ptaszyna... Wielkość: pół wróbelka — — Złoto-ruda — — Wraża w listwę międzyszybną delikate pazurki, skrzydły zaś niechybny wytwarza równowagę... W tem jej troska wielka...

Na główce ma pióropusz śnieżysty białutki; — zwawa jest i ruchliwa, nieczem nie zlekioną, — wiedząca, że dość czasu na ptaszyna ona, — by wstrzymać napór wraży i odpłoszyć smutki.

Skrzydłkami wachlując, pazurkami wryta — w drzewo taśmy, ciekawa, odkrywczo zaziera — w wnętrze izby, skąd ku niej zachwyt wraz wyziera, — że ptaszyna radośnie wnętrze izby wita —

Z żałobnej karty

Ś. p. Adam Stodor Cehak

Po długiej, ciężkiej chorobie zmarł 30 marca br. w Zakopanem, przeżywszy lat 72, znany lwowski poeta Adam Stodor Cehak, emeryt, profesor b. drugiej szkoły realnej we Lwowie.

Wynikiem 45-letniej pracy literackiej śp. Adama Cehaka jest blisko trzydzieści tomów wydanych

utworów własnych w zakresie liryki (Adoracja, Con dolore. W walce o słońce, Ścieżyna prostoty); powieści i nowel (Z cichych tragedii, Czarna ściana, Na pierwszym odinku i inne), dzieł scenicznych (Złocią góra, Joanna Grudzińska i in.), monografii i szkiców literackich, a poza tem kilkanaście tomów przekładów (powieści, wiersze, dramaty).

Z pamiętnej teki artysty podajemy dziś czytelnikom dwa wiersze.

na (która wydała tyle gwiazd), by po jej wyjeździe z zespołu Lasockiej, objąć berko władzy w Krakowie, w pałacu teatralnym im. J. Słowackiego.

W czasie sześciu lat rządów w lwowskim teatrze Tadeusza Pawlikowskiego, którego okres na kartach historii teatru, zaliczony będzie do złotej ery odrodzenia — dramat lwowski stał na najwyższym poziomie!

Nie liczył się pan Tadeusz z gościami kapryśnej i zmiennej publiczności, a tym mniej z kasą, subwencjonując niedobory z własnego majątku. Na uwagę sekretarza że na sztukę „Gloconda” d’Annunzia, nazna czoną na szereg przedawień, nikt nie przyjdzie, (gdyż premiera już nie dopisała kasowo) odpowiedział: Ja przyjdę! A to wystarczy...

Na próby przychodził gdy sztuka już była zmontowana. — Obrócony plecami do sceny, wsłuchiwał się uchem głębokiego znawcy we wszystkie niuanse i odcienia gry aktorów.

Gdy mu się coś nie podobało, zmieniał do gruntu całą budowę sztuki, ku strapieniu a często tajemnej złości reżyserów i osób grających. Jednym słowem potrafił rozjaśnić niezrozumiałe dla niektórych aktorów mroki, odtwarzanych postaci, nadając jej właściwy kolor i plastykę.

Jak każda pełna polotu, artystyczna dusza nie znoślił przymusu i ściśle oznaczonych terminów twórczości i godzin pracy. Rehabilitował swoje spóźnienia na próby i przekroczenia wskutek tego połączonych posilków artystów, obficie zastawionym bufetem w czasie przerwy, gdzie nawet wybredny smak mógł znaleźć pełne zadowolenie gratis...

Pan Tadeusz miał swoje wybrane koło znajomych i przyjaciół, oraz

mecenatów sztuki i teatru. A i niektórzy aktorzy byli chętnie widzianymi w tym towarzystwie, który miał swoją przystań w zacisznym handlu ku pana Kuczka, ulubionym miejscu wszelkiej lwowskiej cyganerii. Tam przy kielichu, toczyły się dysputy godne utrwalenia na „stylu”, którego w ówczesny jeszcze nie było. Żart i humor równie pracowali! Żart często złośliwy a subtelny wystrzelał jasnym, radosnym płomieniem! Nawet sportowe wyczyny miały miejsce. Tak zwana „próba siły”, z łokciami opartymi o stół, i złożonymi dłońmi „przeciwników” pokonywały się wzajemnie lub zwyciężały jedną ze stron.

Właśnie znalazł się w towarzystwie pana Tadeusza młody aktor operetkowy, uznany jako niepokonany zwycięzca „na rękę”. Wśród wesołego nastroju, powstał projekt by dyr. Pawlikowski zmierzył się z nim. Uplynęła chwila — jakiś nieznaczny gest ze strony p. Tadeusza, i z tajemniczym uśmieszem na ustach stanął do walki.

Widzowie zaciękawieni i pewni przegranej śledzą z zajęciem przebieg „zapasów”...

W tym...! O dziwo! Wąta, artystokratyczna dłoń pana Tadeusza, bez wysiłku berze górę pochyłając rękę przeciwnika...

Ręka opada coraz niżej — niżej... Już tylko nieznaczna przestrzeń dzieli ją od powierzchni stołu... wreszcie pokonana zupełnie... opada...!

Zdumienie ogarnęło widzów! Gromkie oklaski i głośnie „hurra” odezwały się wokół...!

A w zaciśniętej dłoni pokonanego śpiewaka, wszechwładny i pojęny krząk złota zachichotał cichutko... I przechodząc nieznacznym ruchem z dłoni do kieszonki kamizelki błysnął porozumiewawczo żółtym złocistym spojrzeniem w stronę pana Tadeusza... Leonia Rasińska

Zamki na Podolu

„Zbiegło się z całej Rzeczypospolitej rycerstwo polskie, aby bronić od napadów dzicy Rusi pobratymczą i wspólną z ruską szlachtą iść w zwyczajną tańca. Panowie budowali obronne zamki, w których lud z okolicy znajdował przytułek w czasie napadów. Ruiny tych zamków znajdziesz dziś jeszcze na Rusi i to właśnie w okolicy, której dajemy opis. Zwykle przy miasteczkach, gdzie więcej górzyste położenie utworzyło punkt obronniejszy, na cyplu najwyższym wyskakującego wzgórza, sawał warowny zameczek. Obszerne dziedzińce mieściły w sobie żołnierstwo nadworne, a w razie napadu wszystkich tych, co tutaj szukali schronienia, baszty stały najeżone armatami; z nich przazono dzic barbarzyńską, skoro zbyt blisko podsunęła się pod zamek. Ruiny tych zamków, mniej więcej zniszczone, widzieć można w Trembowli, Budzanowie, Sidorowie, Zatożach, Jazowie i d. Kształt ich był zwykle podłużny; po rogach wznosiły się wieże lub graniaste baszty. Gdzie położenie nie zdawało się dostatecznie obronne, wzniesiono je, jak w Złoczowie, umyślnie sypanymi, podmurowanymi szczytami reduktami. Pod basztami znajdowały się sklepione kazamaty, w których tymczasowo przechowywano jeńców polnych. Śród dziedzińca musiała być zawsze, choćby w największej górze wykuta studnia, aby dostarczyć wody załozie w czasie oblężenia. Głębokość tych studni była czasem ogromna, stosownie do wysokości góry, na której stawiano zamek. Zamki takie były dobrem schronieniem od napadów dzicy tatarskiej. Odkąd zmienił się stan rzeczy i ustały napady tatarskie, oddziały i zamki stały się niepotrzebne i upadły w gruzy. Pozostawione od lat wielu mury bez żadnej naprawy, na którą znaczne potrzebowałyby wyłożyć sumy. Szusznosza atoli nakazuje wyznaczyć, że dzisiaj sędziwie te mury doznają większej opieki: ukrócono swawolę i przynajmniej

reka ludzka nie przyczynia się do ich zniszczenia“.

Zamki podolskie od dawna były tematem nie tylko dla historyków, lecz także dla podróżników, po wieściopisarzy. Władysław Zawadzki w książce swojej pt. „Obrazy Rusi Czerwonej“ ilustrowanej przez Juliana Kossaka, a wydanej w r. 1869 u Zupańskiego w Poznaniu zamieścił ten powyższy przytoczony szkic o zamkach na Podolu.

Stare pieśni drohobyckie

Do najpopularniejszych pieśni ludowych ziem drohobyckiej, nuczonych od wielu lat, należy utwór o słynnym Zelmanie, rozpoczynający się od słów „Jedzie, jedzie Zelman, jedzie, jedzie jego brat“. Pieśń ta stworzona przez nieznanego autora w XVIII w., śpiewana była powszechnie przy zabawach, dożynkach, weselach, w czasie rozmaitych dorocznych uroczystości rodzinnych i świąt tecznych, a wskutek tego stała się pieśnią obrzędową. Przez przeszło półtora wieku śpiewano ją nie tylko w Drohobyczu i jego okolicy, ale i na całym obszarze ziem lwowskiej, skąd przedostała się na dalekie Podole i Wołyń. Obecnie mało rozumiana zanika i ginie w niepamięć.

Inną piosenką bardzo popularną w okręgu drohobyckim i — jak stwierdzają najstarsi obywatele, przez przeszło sto lat powszechnie śpiewaną, jest utwór komiczny, nu-

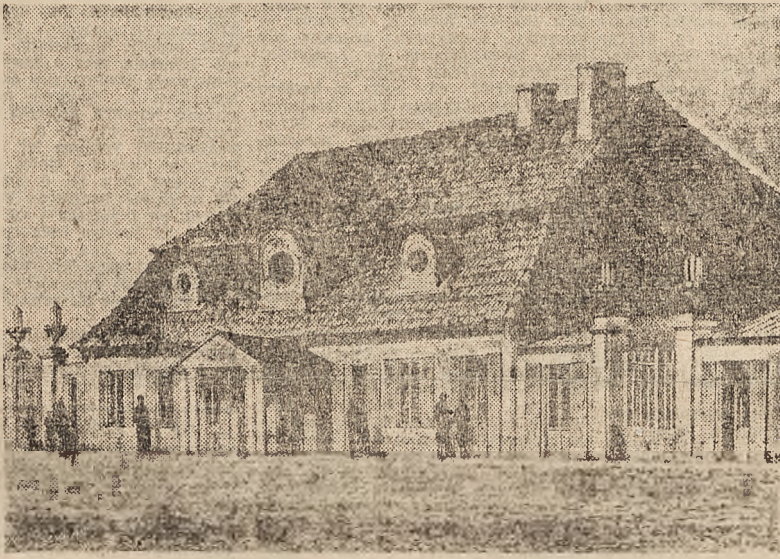
cony przeważnie przez młodzież w czasie zabaw, to „Pieśń o krzywym Janie“.

Oj, a gdzie ten krzywy Jan, co chodził z toporem, kijanką się opasywał, podpierał się wórem? Miał on studnię za piecem, czerpał ją przetakiem, ryby łowił grabiami, wróble strzelał makiem. Słowa się ociepliła za piecem na grzędzie, łysa cięła, urodziła, kto wie co to będzie. Biegła lizka przez o-wies, ulowiła śledzia, padła igła do morza, zabiła niedźwiedzia. Biegł zając przez cmentarz o-balił dzwonnice, musiał księdza grzywną dać marmurową świecę. Wisła nam zajęła, ryby pogorzały, osmalone szczupaki do lasu leciały.

W Drohobyczu z wybuchem obecnej wojny światowej pieśń powyższa poszła w zapomnienie.

Ciekawym jest to, że piosenka o krzywym Janie ma wiele odmian. Jedną z nich przytacza prof. Dr. Jan St. Bystron w dziele „Polska pieśń ludowa“ pod tytułem „Kusy Jan“. Kusy Janek, podkaszane, poszedł w las z toporkiem, Sikięką się opasywał, podpierał się workiem.

Prof. Bystron zaznacza, że pieśń tę śpiewano w Ziemi Dobrzyńskiej i że pochodzenie jej nie jest ludowe, ale półliterackie, oparte na pomyślnych szeroko znanych już w XVI w.

Dom starszłachecki przy ul. Marszałkowskiej w Warszawie w r. 1881.

I nawet taki drobniak jak szpilka do włosów, doczekała się sędziwego jubileuszu, święci ona obecnie swój 288 rok istnienia.

W r. 1656 sławny pisarz ówczesnej epoki, Armando Sincera, doradza w słowach technicznych poezji i wykwintnym pięknym paniom, aby swe bujne loki upinały złotymi „iglicami“. Niebawem eleganci XVII w. zastosowali się do rady Sincera i tak oto powstała data narodzin szpilki do włosów.

Szpilki te wtedy popularnie zwane iglicami były długości około 25 do 30 cm. Zrobione były całe ze złota, a główki były wysadzane drogimi kamieniami.

Amarant w swoich kronikach pisanych w 1715 roku daje dokładny opis tych szpilek, nie wspomina on jednak nic o szpilkach zgietych w pół o kształcie obecnie używanych.

W encyklopedii Cedlera z połowy XVIII w. znajdujemy również dłuższy artykuł o „iglicach“ ze złota, srebra i nawet brązu.

Pierwszą wzmiankę o szpilkach do włosów, zrobionych ze zgietego drutu, znajdujemy w listach z podróży sławnego w drugiej połowie XVIII w. podróżnika Henryka Sandersona. Oto co pisze Sanderson:

„Poraz pierwszy ujrzałem w Niemczech, że kobiety z ludu upinają swe włosy śmiesznymi i dziwnymi szpilkami, które są wyrabiane ze stali. Są one przegięte przez pół, stanowią jakby wydłużoną „podkowę“ i malowane są na kołach czarny lub granatowy.“

Przywożem ze sobą kilka takich szpilek, które różnią się zasadniczo od dawnych, złoczonych iglic i o ile są brzydsze od tamtych“.

Szpilki, o których wspomina Sanderson, zalewają wprost wszystkie rynki świata, już w początkach XIX w.

Różni są dziwaczni zbieracze na świecie. Mamy zbieraczy: pudełek od sardynek, korków od butelek, przepalonych żarówek, krawatów, więc dlaczego nie miałyby być zbieraczami szpilek do włosów?

O takim dziwaku słyszeliśmy przed wojną, że żył w jednej z małych miast Brazylii. Miał on podobno imponujący zbiór, bo aż 4320 sztuk. O wartości jego kolekcji świadczył fakt, że był on ubezpieczony od kradzieży na 45 tys. dolarów. Najcenniejszą w tym zbiorze miała być szpilka Katarzyny II szczerzo-złota, długości 35 cm. Główkę stanowił cudownie szlifowany szmaragd 20 karatowy. W szmarag-

dzie winkrustowana jest rzeźbiona z brylantu litera K.

Obecnie w powszechnym użyciu będące szpilki wyrabiane z falującego druczka stalowego pojawiły się poraz pierwszy we Francji w grudniu r. 1826.

Warto jeszcze wspomnieć o tym, że w wydanej w Niemczech na początku XIX f. Encyklopedii Technicznej znajduje się dokładny opis wyrobu szpilek z drutu.

TEATR KUKIELEK W CZORAJ I DZIŚ

Wartość rozrywkowa, a także i dydaktyczna teatru kukielek była u nas właściwie doceniana. Mieliśmy przed wojną dobrze zorganizowane i wyposażone zespoły w Warszawie, Poznaniu, Katowicach, we Lwowie, Zawierciu, Nowym Sączu i w Krakowie; poza tym sporadycznie powstawały także teatrzyki po szkołach — dla tych specjalnych celów istniał nawet referat w kuratorium. Wzniesienie tego teatru na gruncie Krakowa nawiązuje do niedawnej jego przeszłości, a nawet w niejednym ówczasie na dawniej wyszkolonych kukielkarzach.

Powodzeniem, jakim się cieszą przedstawienia odwiedzone zarówno chętnie przez dzieci jak i przez starszych, zachęciło dyrekcję do rozszerzenia tej imprezy także na inne miasta. W najbliższym więc czasie będą otwarte oddziały Krakowskiego Teatru Kukielek i w Warszawie, Częstochowie, Kielcach i Nowym Sączu. Każdy z nich będzie miał własną scenę przenośną i komplety kukielek; poszczególne oddziały będą mogły między sobą te komplety wymieniać.

Zespół każdego oddziału, składający się z 10—12 osób będzie miał przed sobą wcale intensywną pracę, gdy już będzie można w pełni realizować zamierzony program, to jest gdy w ciągu dnia będzie trzeba odbyć trzy do czterech przedstawień, z których jedno przedpołudniowe ma być przeznaczone dla szkoły, a drugie w porze obiadowej dla robotników większego zakładu przemysłowego (np. w obrębie fabrycznego gmachu). Oddziały będą miały dla siebie wyznaczone rejon do objazdu.

DAJ GROSZ NA POLSKI KOMITET POMOCY LWOW - SOBIESKIEGO 15

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci najukochańszego Brata S. p. ZDZISŁAWA FLASZCZKOWSKIEGO, zmarłego 25. maja 1943 r. MSZA ŻALOWNA odbędzie się w kościele św. Marcina (Żółkiewskie) 23-go maja 1944 r., o godzinie 8-mej rano, na której zapraszają znajomych w smutku pogrążonych Siostry i Szwagry.

Za duszę S. p. HELENY ZEROMSKIEJ, — odbędzie się MSZA ŚW. dnia 21. maja 1944 r., o godz. 10.30 w kościele OO. Jezuitów. Przyjaciele.

POMOC LEKARSKA

Dr. POZNIAK Janina, po przerwie ordynuje jak poprzednio w chorobach wewnętrznych i nerwowych od 3—5, ulica Wyspiańskiego 29, telefon 239—38. Dr. med. Eug. KHAZEWSKI po powrocie wznowił ordynację w chor. kobiecych i uwa. (szczeg. p. i serca) od 3—6 pop., ul. Baderich 8, tel. nr 227—47.

KUPNO — SPRZEDAŻ

SPRZEDAM bućki męsk., spodnie jasne, Muzeo wat., ubranie: Giełboka 18. III. KUPIĘ dywan perski oraz krynkę tańcz. duży, Grottego 10, m. 6. 21057 GAZOWE kucharki, butelki leżarkie, piece łazienkowe. Elekromotory polnej kłonia wysprzedam. Sykstuska 23, m. 13, podwórce, piętro. 21028 TROKI do zycia pasów oraz sznur konopny grubości 10 m/m zakupimy. Jabłonowskich 22, II. m. od g. 9—12 ZMIENIACZ 10-cio płytowy z wzmocnieniem w pięknej szale orzechowej, — czem w pięknej szale orzechowej, — gramofon elektr. Paillarda sprzedam. Zielona 16, za Wodociągami, — biały dzwonek, od godz. 13—18. 21103 SPRZEDAM wózek sportowy dziecinny. Świdzińskiego 16, m. 4. 21102 KUPIĘ niedrogo, może być używany — rower męski, marynarkę, rajtki oraz spodnie na wysoki. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 21116 PIANINO, fortepian krzyżowy — zaraz kupię. Nowacki, Płuskińskiego 17, sklep

KUPIĘ fortepian krótki marki zagranicznej oraz maszynę do zycia kryta Singera. Listy Gaz. Lw. nr 21129 KUPIĘ nowoczesną jadalnię, — wózek sportowy i nakrycie srebrne lub alpakowe na 6 osób. Gaz. Lw. nr 21128 KUPIĘ nowoczesną sypialnię i nowoczesny gabinet w bardzo dobrym stanie od właściciela. Gaz. Lw. 21127 KSIĄŻKI kupię! Dziela rzadkie z zakresu Sztuki, Heraldyki, Numizmatyki, Obyczajów i t. p. Pace ceny najwyższe! Zgłoszenia: Żulińskiego 11, m. 7 od godz. 17—20. 21131 SPRZEDAM wózek głęboki granatowy w dobrym stanie, ul. Supińskiego 25 mieszkanie cztery. 21122 FILATELIST! Uzupełniam zbiory znaczkami postfiskalnymi, Niemiec, Polski, G. G. i inne. Wielki wybór. Ceny okazyste. Ossolińskich 14, m. 1. godz. 17—19. DWA większe obrazy olejne, moździerz primus, mater iat na płaszcz, maszynę do zycia nożną kryta Singera — do sprzedania. Łazarza 6, m. 3. DENTYSTYCZNA maszyną nożną i komplet przyrządów do sprzedania. Kłono-wicza 8, m. 5, od 10—12 i 2—5. UWAGA! Dobrze zapłacić! Kupię natychmiast kilka maszyn do zycia — pierścionki. Listy proszę kierować do Adm. Gaz. Lw. nr 21126 SPRZEDAM koszule męskie nr 40 i 41 podwieszorkową serwetę z serwetkami na 12 osób, materiał na spodnie chłopięce i klatkę na piaski ul. Św. Marka 4, m. 2. parter, od godz. 14. UWAGA! Sprzedam nowoczesną sypialnię, jadalnię, kuchenne urządzenie — wraz z naczyniem, wszystko nowe — ewentualnie odstąpię wraz z mieszkaniem w nowym spokojnym domu na I. piętrze, słoneczny pokój z kuchnią i gazem, z przedpokojem, pełny komfort, świeżo odremontowane. Lwów, ulica Rycka 1, 3 — drugi dzwonek z góry, od 9—11 i od 14—16. 21189 KUPIĘ podwozie auta ciężarowego z gumami do przerobienia na platformę lub gotowy wóz (platformę). — Samboński, Chranowskiej 4. 21160 OBRAZY znanych malarzy kupię bez pośrednio od właściciela. Oferty z ew. podaniem ceny i wymiaru do Adm. Gaz. Lw. nr 21151 PRZESZCZYK chłopięcy na 6—8 lat — trencz na 8—10 lat, spodnie ciemne na średniego sprzedam. ul. Rybacka 3, mieszkanie 10. 21162 SPRZEDAM piękną kapę podwójną na łóżko, zegarek ręczny marki „Longines“, sukienki letnie. Wajowa pięć — mieszkanie ośm. 21175

KUPIĘ książki szkolne do klas gimnazjalnych nowego typu. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 21163 FORTEPIAN wiedeński sprzedam tanio. Ul. Grochowska 33, mieszkanie 10. 21166 JADALNIE dębowa i linoleum nowy — sprzedam okazystnie. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 21168 KSIĄŻKI Biblioteki Wiedzy Trzaski — Ewerta Wielka wojna 1914—18, powieściowe, 4 roczniki Morza i mikro-skop Reicharta; sklep galanterijny — Boimów 6, godz. 2—5. 21165 SPRZEDAM ładną nową suknię kwiecistą, drugą skrojoną. Listopada 57, — parter, 2—4 pop. SPRZEDAM głowę Singera do endlowania oraz maszynę Singera krawiecką; Leona Sapiehy 89, m. 10. 21178 P. H. GORECKA, Kleparów! Z okazji imienin, najszczerzej życzenia zaszyła ten, który kocha. KUPIĘ dywan perski i obraz dobrego malarza. Listy Gaz. Lw. nr 21177 SPRZEDAM wózek głęboki Konkona w bardzo dobrym stanie. Sykstuska 19, II. p. mieszkanie 8, godz. 12—1. 21191 UBRANIE sportowe brązowe kraty na średniego szczerupie sprzedam. Lwów Polczyńska 33, mieszkanie 5. 21185 KUPIĘ kożę doina lub parę krótkich rasowych. Wiekli, Na Bajkach 9. v KUPIĘ pierwszorzędne ubranie letnie 176 i koszule męskie 39. Dobrze zapłacić. Listy do Gaz. Lw. nr 21218 ENCYKLOPEDIĘ sprzedam, 22 tomy — twarda okładka. Prowiantowa 1, m. 1 Boczna Bema, godz. 14—19. 21201 DREWNIKI eleganckie nowe nr 36 i 37, sprzedam. Maczyńskiego 33, m. 9a II. p., godz. 3—5. v DREWNO i kartofle z jamy sprzedam. Bema 21, mieszkanie 3. 21212 POSZUKUJĘ rowerek dla 3-letniego chłopca. Zgłoszenia: Pijarów 42, m. 2. PŁYTY gramofonowe polskie, niemieckie taneczne, operowe kupuję. Kłono-wicza 8, m. 5, od 10—12 i 2—5. KUPIĘ nowoczesny pokój z tapczanem i radio. Listy Gaz. Lw. nr 21202: SPRZEDAM trencz jedwabny na wysoki — w parku Strylskim; uczciwy znalazca zwróci za dobrym wynagrodzeniem na adres: Lenartowicza 9. I. p., m. 6. 21203: SPRZEDAM łożko lekkie stalowe do składania, 4 fotole klubowe. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 21234: SPRZEDAM kanarkę śpiewającą białe i żółte wraz z klatkami. Zgłoszenia ul. Batorego 56, Restauracja. v KUCHENKĘ gazową dwupłomieniową kupię. Batorego 11, II. p., mieszkanie 17. v

KUPIĘ damski elegancki wiosenny nowy płaszcz na średnią. Zgłoszenia ul. Batorego 36, Restauracja. 21236 JAMNICZKIE sanie, poszukuję do pokrycia rasowego jamnika. Zgłoszenia: ul. Batorego 36, Restauracja. v SPRZEDAM większą ilość książek — z dziedziny historii i sztuki. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 21260: BOSENDORFER fortepian, płyta metalowa, doskonały stan, sprzedam, ulica Gipsowa ośm. 21273 PŁYTY gramofonowe taneczne polskie sprzedam. Bernsteina 6, II. p., m. 8, kolo Brygidki. 21227 AKORDION włoski, 80 basów z rejestrem, stan pierwszorzędny, sprzedam, ulica Petelwna 23, I. p., m. 13, od godz. 13—17 popoł. 21232

ZGUBIŁO

ZGUBIŁO Bescheinigung do Kennkarty nr 5381 na nazwisko Dudek Lidia, Gródek. SKRADZIONO 16. 5. 1944 r. w tramwaju nr 1 kolo godz. 17-tej między Wałami a Pocztą główną portfel z dokumentami na nazwisko Magierowski Adolf: Kennkarte, Ausweis wydany przez firmę Schuhvertrieb Max Badura Lwów, Szpitalna 9, zameldowanie pol. zaświadczanie posiadania aparatu radiowego i metrykę urodzenia. Apeluje do sumienia uczciwego p. złodzieja o zwrot dokumentów do wymienionej firmy lub do domu: Lwów, Droga Wulecka 3, m. 2, za wynagrodzeniem. ZGUBIŁO zameldowanie policyjne na nazwisko Wiktorja Milewska. 21051 ZGUBIŁO Ausweis na nazwisko Zobolowicz Bronisław wydany przez Ostbahn Güterabfertigung Lemberg Hbf. nr 164 i Nachtausweis nr 114, metrykę urodzenia i różne zapiski dnia 13. 5. 1944 w pociągu na stacji Żurawica przy wysiedlaniu rodziny. Łaskawego znalazcę proszę o doręczenie mi dokumentów — do Güterabfertigung — Lemberg Hbf. v REKAWICZKI irlchowe białe zgubiono w parku Strylskim; uczciwy znalazca zwróci za dobrym wynagrodzeniem na adres: Lenartowicza 9. I. p., m. 6. 21203: SPRZEDAM łożko lekkie stalowe do składania, 4 fotole klubowe. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 21234: SPRZEDAM kanarkę śpiewającą białe i żółte wraz z klatkami. Zgłoszenia ul. Batorego 56, Restauracja. v KUCHENKĘ gazową dwupłomieniową kupię. Batorego 11, II. p., mieszkanie 17. v

ZGUBIŁO dokumenty dnia 19. 5. br. na nazwisko Dosiać Rozalia na Głównym Dworcu przy wydawaniu placar-ty: Ausweis pracy, Ausweis wydany przez Komitet, Ausweis wydany przez Wydział Zdrowia, dyplom pielęgniar-ki metrykę oraz inne świadectwa — i pieniądze. v DO WP. Złodzieja! Wyciągnęty żelazny zegarek w 10-te 13. maja, — proszę zwrócić za wynagrodzeniem Plac Ma-riacki 8, pokój 213. ZGUBIŁO dokumenty (Kennkarte i in- ne) na nazwisko Kazimierz Nowicki, „rodz. 27. 10. 1901 w Rawie Ruskiej na linii Przeworsk — Rozwadów. Zna- lazca proszony jest o zwrot za wy- nagrodzeniem na adres: Sanok, ulica Reymonta 4. 21184 SKRADZIONO w tramwaju nr 6, 19. 5. 1944, Ausweis nr 5/42, książkę woj- skową, paszport, Urteilschein, polską legitymację nauczycielską, mianowaną do X grupy, Bescheinigung z Polskiego Komitetu we Lwowie, skierowane do Polskiego Komitetu w Łancucie, 3 bi- lety na nazwisko Albert Kazimierz — kierownik szkoły w Piechychostach. Proszę zwrócić za wynagrodzeniem ul. Petelwna 33, drzwi 7. v SKRADZIONO dnia 11. 5. 1944 doku- menty na nazwisko Anna Przybylska, Winniki, Wiedegasse 3, Kennkarte i Ausweis. v ZAGINEŁA kotka biała z czarnym, chu- da, czarny włos przy skórze szary. — Proszę o zwrot za wynagrodzeniem ul. Łęczyńskiego 11a. 21135 ZGUBIŁO dwa bloczki do Kennkarty: nr III 03941 i 03940 na nazwisko — Aleksander Paika i Janina Skowronek Lwów, Kochanowskiego 60, m. 14. v ZGUBIŁO portfel z dokumentami na nazwisko Grabowski Eugeniusz. Zna- lazca zwrócić: Leona Sapiehy 17. v ZGUBIŁO Ausweis pracy na nazwisko Malwizyn Maria, ur. 2. 6. 1903 — wydany przez Kreishauptmann Lem- berg — Land. v ZGUBIŁO portfel 10. 5. 1944, wyciąg metryki urodzenia, Ausweis firmy Si- meus i zameldowanie policyjne na na- zwisko Grendek Ryszard, ul. Nienf- wicza 24, Lwów. v ZGUBIŁO 2 kluczyki na polach kolo ul. Grochowskiej. Łaskawy znalazca zechce zwrócić za wynagrodzeniem ul. Listopada 7, do dozorcy. v SKRADZIONO w tramwaju nr 6 wszystkie dokumenty na nazwisko Stefania Gasior. Proszę o łaskawy zwrot za wynagrodzeniem, Zadzwońska 4. v

DNIA 18. maja 1944 skradziono doku- menty: legitymację Ubezpieczalni, pa- szport sowiecki, metrykę urodzenia i słu- bu na nazwisko Kozak Anastazja i zaświadczenie pracy wydane przez Urząd Zdrowia oraz wyciąg metryki na nazwisko Kozak Wanda, Zadzwo- Źdzwońska nr 76. v SKRADZIONO legitymację kolejową na nazwisko Maria Wilk, emerytka z Żu- rawna, Nowosielec; o ile ktoś znaj- dzie, proszę łaskawie odesłać ulica Arciszewskiego 8, i. p., m. 29. 21249 ZGUBIŁO cudzą własność w sobotę rano od Podzamcza do Kawiarni, białe pudełeczko z zastrzykami. Upraszam się gorąco o zwrot za wynagrodzeniem, w Zakładzie fotograficznym ulica Św. Zofii nr 2. v SKRADZIONO dokumenty na placu Kra- kowskim: Kennkarte nr 06033, Aus- weis firmy Bakutit Bacon Konserwen- fabrik Lwów i legitymację z Komitetu Ukr. na nazwisko Katarzyna Pastuch, Lwów, ul. Rutowskiego 5. 21246 ZGUBIŁO legitymację Wyższej Szkoły Handlowej na nazwisko Białowski Józef SKRADZIONO dokumenty dnia 16. 5. 1944: Kennkarte nr I. A. 02101, Aus- weis wydany przez Szpital Głowiński- 7 Lwów, na nazwisko Mieczysław Ziembicki, ul. Św. Antoniego 5, mie- szkanie 19, Lwów. 21243 DNIA 19. 5. zgubiono Kennkarte na nazwisko Orłowska Kunegunda. v ZGUBIŁO legitymację szkolną nr 20 Przem. wydaną przez Dyrekcję Pa- stowiczej Szkoły Handlowej Wyższej Stopnia we Lwowie na nazwisko — Słomka Zbigniew. v ZAGINEŁA Kennkarte na nazwisko Eugenia Brończyk ul. Niewiadomskiego nr 4, obecnie ul. Zielona 5. v DNIA 18. 5. 1944 r. skradziono por- tel wraz z książką wojskową sowiec- ką i paszportem w tramwaju nr 6 na nazwisko Zmurko Józef. — Proszę o zwrot na adres Jana Styki 10. v ZGUBIŁO bloczek do Kennkarty na nazwisko Zbigniew Uhyrn — Lwów — Kochanowskiego 10. 21265

NAUKA

LWOWSKA Szkoła Samochodowa ulica Sykstuska 63, szkółki nadal kierować pojazdów mech. i załatwiać formalno- ści otrzymania prawa jazdy. Nowoczesne metody szkolenia, praktyka we wła- snych warsztatach szkolnych. Zgłosze- nia codziennie od g. 9—13 i 15—17.

OGŁOSZENIE

PAŃSTWOWA SZKOŁA HANDLOWA WYŻSZEJ STOPNIA

we Lwowie, Skarbowska 21,

otwiera w czerwcu br.:

5-mies. KURS OGÓLNOHANDLOWY oraz

3-mies. KURS KSZTAŁCENIA BUCHALTERÓW.

Wpisy codziennie od 16.30 — 17.30.

DYREKCJA.

KUPNO — SPRZEDAŻ

KUPIĘ maszynę do pisania 4-rzędową, maszynę do szycia pierścieniową napęd elektryczny, adapter, lampy elektryczne oraz inne części do zamocowania i tylko nowe płyty, Ormiańska 18, dozorca, od 2—5. 21093

PARCELA budowlana za rogatką Łyczakowską, 10 minut od przystanku tramwaj. do sprzedania. Wiadom. Lwów, Kochanowskiego 99, II p. m. 8. v

SPRZEDAM nowoczesne meble: Szafę kombinowaną, Biedermayerowską, szafę trójdziałową, Stolik owalny do rozkładania, Kredens, Biurko, Kuchnia, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

SPRZEDAM: Łóżko z wkładem, Stół, Krzesła, Łazienka, Biurko jasne, Stolik kwiatowy, Szafka nocna, Fotelik, 3 Poduszki rozmiarowe, Dywan na ścianę Waga 200 kg., Obrazy. Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Wózek sportowy „Konkon”, Bukińskie nr 42, Lampy nowoczesne pokojowe wiszące, Primus, Kochanowskiego 12, II p., ganek, na prawo. 21093

SPRZEDAM: Maszynę Pończochniczą nr 13, Kochanowskiego dwanaście, II p., wejście przez ganek na prawo. 21093

AKUSZERKA Markowska przyjmuje pa-
cie, ul. Zyblikiewicza 139. 10733

ABOKAT Dr Józef Borowicz przenosi
kancelarię na ul. Akademicką nr 16.
II. piętro. 20978

NOTARIUSZ Dr Rybak powołał i u-
rędził nadal przy ul. Czarnieckiego 2.
Wygotowuje urzędowe tłumaczenia
dokumentów i podań. 21075

PRZEPROWADZKI, przewóz kas, pianin
fortepianów, wykonuje Kostyrka, ulica
Zadwórska 4, m. 1. — Telefon
nie czynny. 20933

MAM kryty półciężarówkę, prze-
prowadzam różne przewozy w mieście
i na wyjazd. Wiadomość ul. Jachowi-
cka 17, I. p., m. 12. 20863

BEZ ŚWIATŁA, bez gazu niezawodny
jest Primus. Sprzedam Kochanowskie-
go 12, II. p., wejście ganek na prawo
DZIS wyjeżdżam autem ciężarowym do
Krakowa, wezmę mebli i rzeczy. Wiadom-
ść ul. Koszarowa 6, Hugieli. 21022

STORY do okien zaciemnienia pracownia
tapicerska, Zyblikiewicza 17, 21021

ORGANIZUJE przewozy osób i rzeczy
(meble) do Krakowa i miast na trasie
Lwów — Kraków. Wiadomość ul.
Zosi 5, miesz. ośm. 21022

AKUSZERKA Stojkowska — Lwów, ulica
Ormiańska dwa. 19415

WEZMĘ ładunek na Kraków. Czarnie-
ckiego 26, m. 1. 7—11. 21112

PRALNIA na Bałkach 9, — przyjmuje
wszelką garderobę do chemicznego czy-
szczenia i wykonuje expres. 21138

TRANSPORTY mebli i innych rzeczy
wagonowo i w wagonach zbiorowych
konwojowanych, załatwienie formalno-
ści przewozowych oraz wszelkie prze-
prowadzki własnym zaprzęgiem we
Lwowie, Jasie, Bieczu i Gorlicach wy-
konuje: Samborski, ul. Chłanowskiej
cztery (obok szkoły Magdaleny). 21032

ODSTAPIĘ pół wagonu, kierunek Lwów
Kraków. Listy do Gaz. Lw. 21143

POGOTOWIE elektryczne Leon Nadraga
Wałowa 23, telefon 261—22. Światło,
dzwonki, lampy, kucharki, żelazka,
naprawa — instalacje — przeróbki.
Prosimy zanotować adres. 20134

PRZYJMĘ do szycia wszelką bieliznę
nową i do przeróbki. Sobieskiego 26,
II. p., miesz. 6. 20326

Z POWIERZCZĄJ wózek — wykonuje
szybko, tanio, modne długie zakłady,
spódnice, kostiumy, swetry, dziecięce
komplety. Lwów, ul. Niemcewicz-
a 19, miesz. 6. 21171

KRAWCZYNI szyje, przerabia płaszcze,
kostiumy w najkrótszym czasie. Toka-
rzeskiego 72, II. p., m. 12. 21188

POŃCZOCHNI! Naprawiam! Oczka wy-
lapuję starannie. Stopy podszewam —
pończochy, skarpet, nowe, pierwszorzę-
dny gatunek, sprzedam. Jacka 30 —
mieszkanie 1. 21055

JADĘ do Warszawy wagonem; wezmę
w kierunku do Warszawy 2 pasażerów i
bagaż. Osoblińskiego 6, miesz. 16.

PRZEPROWADZKI, przesiedlenia auta-
mi ciężarowymi. Wiadomość: Lwów —
Krasickich 18. 21204

NAPRAWĘ najbardziej zniszczonych
harmonii, akordeonów, instrumentów
muzycznych i szczypanych, budowę
gruntowną naprawę miechów, stroje-
nie harmonii, fortepianów, przyjmie —
plac Mariacki 5, III. 50. 21239

PRZYJME przewóz mebli do Krakowa
5000 kg. Dostawa na miejsce w ciągu
48 godzin od chwili wyjazdu. Listy do
Adm. Gaz. Lw. nr 21248

POSZUKUJE towarzysza wyjazdu z rze-
czami autem do Krakowa. Porozumie-
nie: Potockiego 31, m. 10. 21272

DACHY wszelkiego rodzaju, uszkodzone
przez bomby naprawia solidnie i szyb-
ko koncesjonowana firma dekarso-
biacharska obecnie Asnyka 4, parter,
w podwórzu, St. Lubieniecki. 21256

KTO przewiezie w okolicę Gorlic jedną
osobę z małym bagażem. Listy Adm.
Gaz. Lw. nr 21289:

POSAD POSZUKUJĄ

POLKA uczciwa, samotna, lat 32 po-
szukuje pracy domowej do samotnych.
Listy do Gaz. Lw. nr 21071

SZOFEK z niem. prawem jazdy 3 kl.,
ukr., szuka pracy. Listy do Administr.
Gaz. Lw. nr 21115

MONTER obeznany z pracą ślusarską i
kotłową parowych, zdrowy i silny, po-
szukuje pracy we Lwowie lub na pro-
wincji, najchętniej dla konserwacji
większego domu. Gaz. Lw. 21101

SZOFEK z kilkuletnią praktyką poszu-
kuje pracy w miejscu najchętniej na
wóz ciężarowy. Krasickich 17, m. 6.

PRACOWNIK biurowy, specjalista w za-
kresie listy plac, ubezpieczalni Spo-
łecznej itp., fachowiec działu persoa-
lnego, poszukuje pracy. Może być
dorywczo, w miejscu lub na wyjazd.
Łaskawe listy do Gaz. Lw. 21155

POSZUKUJĘ posług w prywatnym do-
mu. Listy Gaz. Lw. nr 21200:

KUCHARZ dworski i kasynowy obejmie
pracę natychmiast we Lwowie jako
samodzielną, Łaskawe zgłoszenia ulica
Janowska 55, m. 3, Lwów. 21277

WOLNE POSADY

POTRZEBNI są na wyjazd w okolicę
Krakowa, Jawozno, inżynierowie i te-
chnicy budowlani oraz majstrowie, —
podmajstrowie, murarze, cieśle, zbro-
jarze, betoniarze, monterzy, instalat-
rzy, szoferzy i inni fachowcy budowl-
lani i robotnicy. Praca na dniówki i
na akord. Mieszkanie całkowite utrzy-
manie i ubranie oraz dodatkowe kartki
żywnościowe dla rodziny. Listy do
Gaz. Lw. nr 20765

DO budowy schronów przeciwlotniczych
we Lwowie potrzebni są: murarze —
cieśle, stolarze, dachowkarze, blachar-
ze, szklarze, murarze, instalatorzy —
robotnicy ziemni i inni robotnicy i
pomocnicy budowlani. Dobra zapłata i
Ausweis. Zgłoszenia listowne do Adm.
Gaz. Lw. nr 20833

DO pilnych prac o wojennym znacze-
niu w mieście Lwowie poszukuje się
natychmiast: cieśli, murarzy i pomoc-
ników. Bardzo dobre warunki zarob-
ków (akord) oraz dodatki w naturze.
Oferty do Gaz. Lw. nr 21035

PILNIE poszukujemy sprzątaczk. Zgło-
szenia: Lemberger Kaufhof — plac
Mariacki 5. 21047

SZUKARZY przyjmie natychmiast do
pracy firma B. B. H. W. Müller —
Lwów, Lenartowicza 4. 21059

DO robót ziemnych i nadziemnych w
obwodzie Nowy Sącz, potrzebni pilnie
przeodownicy, fachowcy i podmajstrzy
Listy do Gaz. Lw. nr 20745

POSZUKUJEMY do większych zakładów
reparacyjnych na wyjazd: Ślusarzy
automobilowych i motorowych, szwa-
rów, blacharzy automobilowych itp.

Dobre utrzymanie dla pracowników i
ich najbliższej rodziny jest zapewnio-
ne. Zgłoszenia niedziela 21. 5. i po-
niedziałek 22. 5. popoł. od 15—16
godz. K. Werk Lueg, Zadwórska 4,
m. 5/56. 21182

WULKANIZATOR poszukuje 1 czeladni-
ka i 1 pomocnika na dobrych warun-
kach plac. Erste Lembreger Vulkan-
sieranstalt Alois Schuster, Lemberg —
Wienerstrasse nr 25. 21132

POZYRENY fotograf na stałe do Miel-
ca. Informacja: Lwów, plac Dąbrow-
skiego 2 (Kasya). 21118

W ZWIĄZKU z faktem że z podró-
ży pracowników, którzy w czasie
przenoszenia zakładu nie stawili się,
obecnie wielką część zgłosiła się u
nas do pracy, podaje się niniejszym
do wiadomości, że również pozostali
nie będą ukarani o ile zgłoszą się u
nas do 31. 5. 1944. Kierownik prze-
siębiorstwa Metrawatt G m. b. H. —
Tarnów, Lembergerstrasse 34—38 —
Fernruf 797. 21148

PRZYMJE laboranta (laborantkę). —
„Foto-Styl” Rutowskiego 1. 21172

MAJSTRA albo technika do kierowania
produkcją baterii przyjmujemy. Facho-
we wiadomości niekonieczne natomiast
wymagana umiejętność kierowania
ludźmi. Zgłoszenia pisemne albo oso-
biście EKO Lwów, Potockiego 58 a.

KUCHARKĘ zawodową oraz dziewczynę
poszukującą do codziennej pracy w ku-
chini restauracyjnej. Dobrze płace. —
Zgłoszenia: Lwów, Sykstuska sześć —
Restauracja. 21174

DO robót drogowych i w kamienioło-
mie koło Stryja, poszukuje się od za-
raz: schachtmeisterów, przodowników,
maszynistów oraz 3 szoferów. Listy
do Gaz. Lw. nr 21219

POMOCNICA domowa lubiąca dzieci po-
szukiwana na wyjazd do niemieckiej
rodziny. Dobre warunki. Zgłoszenia o-
sobiste Sęgfriedstrasse nr 102 (ulica
Potockiego). v

FIRMA Architekt Johannes Kellner —
przyjmie natychmiast fachowców i ro-
botników do robót budowlanych — na
wyjazd Informacje i zapisy Lwów ul.
Kampania 3, parter. 21255

POSZUKUJE się służącą. Zgłoszenia na
tychmiast Hauke Bosaka 47. 21251

NIEMIECKA firma we Lwowie poszu-
kuje krawców męskich, damskich —
krawczyń, bielizniarki, pomocne siły
będą także przyjęte. — Zgłoszenia:
Durchloss 9 (Fasaz Hausmana). v

POSZUKUJEMY od zaraz do naszego
Biura Konstrukcyjnego kilku konstruk-
torów i kreślarzy technicznych. Zna-
jomość języka niemieckiego pożądana
jednak nie jest warunkiem przyjęcia.
Podania wraz z życiorysem należy kie-
rować do Gaz. Lw. nr 1264:

KOLEKTURA Loterii 303, Lwów, Sta-
niśława 2, poszukuje siłę do prowa-
dzenia Kolektury od zaraz. Kaucja wy-
magana. Zgłoszenia od 17—18, Lwów
Erika 6 a, m. 1. 21280

POLECENIA GODNE FIRMY

KSIĄŻKI: w Księgarni Antykwarnej —
A. Krawczyński, Lwów ul. Trybunał-
ska 18 Książki nowe, antykwarne,
okazyjne. Gratięja Styckich 1205

WÓZKI dziecięce nielubie, naprawia —
M. Szubrowski, Boimów 4. 1218

INSTALACYJNY zakład gazowo - wodo-
ciągowy, Lwów, Piłsudskiego 19, tele-
fon 263—83, przyjmie wszelkie no-
we instalacje oraz naprawy gazowo-
wodociągowe i centralnego ogrzewania

TABLICE GROZOWE — Lwów — ulica
Szewczeni 11 19312

DOM Handlowy, R. Homan, Przemysł,
Kazimierzowska 2, telefon 14—15 —
Skład Konsygnacyjny Lwów, Piekarska
nr 24, poleca: budyni, cukier waniliowy,
proszki do pieczenia, olejki, kwa-
sek cytrynowy i t. d. Tylko hurtowo

KUPCY — Spółdzielni! Po cenach fa-
brycznych dostarczamy następujące
wyroby reprezentowanych fabryk i
wytwórni loco nasz Skład Konsygn-
acyjny we Lwowie. Gospodarze Bar-
wniki do tkanin (kolory bez ograni-
czeń), pasta do podłogi w tuz. i lu-
zum, pasta do podłogi w 1 kg pu-
szkach, sucha zaprawa „Froter” —
ultramaryna do bielizny i bielenia,
środki do czyszczenia i szorowania i
w. i. — Spożywcze: „Manganit” i
„Ideal” soda oczyszczona 98 proc.,
budynie, cukier wanil., kwasek cytr.,
proszek do pieczenia, olejki do pie-
czenia, zaprawa do wódek i w. i. Ga-
lanteria i Kosmetyka: lustra, sztuczne
kwiaty, kremy, wody kłujące, torby
papierowe wszystkich rozmiarów —
B/B Dr Górski & Polański, Lwów, ul.
Friedrichów 5 (obok Pl. Akademickiego).
Telefon 215—27 Zadać szczegó-
łowych cenników. 1195

BELESTRYTYE polską i niemiecką —
oraz powieści dla młodzieży kupuje
stałe Księgarnia J. Foltka — Lwów,
Batorego 30. 1964

T. SZUMSKI, Lwów, Łyczakowska 4
poleca: art. gospodarcze, środki za-
stępce do mycia, prania, czyszczenia,
papier pakowy, worki, szczotki —
pędzle, grzebienie, art. kosmetyczne,
baterie i latarki w wielkim wyborze.

LOKALE

ODSTAPIĘ pokój z kuch., komi., gaz,
meble, drobniaki: Giełboka 18, III. p.

ODSTAPIĘ pokój z kuchnią i gazem
wraz z meblami ul. Tarnowskiego 19,
I. p., drzwi 4, godz. 3 do 6 wiecz.

POSZUKUJĘ 1 lub 2 pokoi z kuchnią,
gazem, I. piętro lub parter bez mebli
Listy do Gaz. Lw. nr 21079

WYNAJME pokój z utrzymaniem do-
brze sytuowanemu, pełnokomfortowy,
z osobnym wejściem, słoneczny, dom
niezależny, Lwów, Tarnow-
skiego. Listy Gaz. Lw. 21083

ODSTAPIĘ pokój, kuchnię z gazem ry-
czalną z umeblowaniem tanio, — ulica
Bernsteina 9, m. 1. 21080

POSZUKUJĘ umeblowany z wikt-
tem, odnajmę dwóm panom, ul. Kazi-
mierzowska 35, m. 45. 21134

GARSONIERĘ komfortową pięknie ume-
blowaną w centrum odstąpię. Listy do
Gaz. Lw. nr 21139

ODSTAPIĘ pokój z kuchnią, nyzą, gaz
słoneczny w parterze — po remoncie,
całkowicie skromne urządzenie, boczna
główna Koperska Wiadomość: Chodo-
rowskiego 11 a, m. 4. 21141

ODSTAPIĘ pokój z kuchnią i gazem z
przypokojem pełny komfort w nowym
spokojnym domu wraz z nowoczesnym
umeblowaniem. Lwów, ul. Rycka 3,
drugi dzwonek z góry — od godziny
9—11 i od 14—16-tej. 21190

POKÓJ dobrze umeblowany, osobne wej-
ście, powołanemu panu wynajmę zaraz;
ul. Kamiana 20, m. 1. 21076

ODSTAPIĘ pokój mały z gazem, oso-
bnym niekierującym wejściem z ma-
łym umeblowaniem dla jednego pana.
Wiadomość: Plac Jura 9, na portierce
od 2—5 godz. 21182

POKÓJ umeblowany, niekierujący, gaz
i łazienka w domu wynajmę panu lub
dwóm. Ulica Mączna 23, — boczna
Łyczakowskiej. v

ZAPIEKUJĘ się mieszkaniem wyje-
żdżającym za kaucją w porządek ka-
mienicy. Listy do Gaz. Lw. 21209:

POSZUKUJĘ pokoju na parterze — lub
I. piętrze przy polskiej rodzinie; za-
płacę według umowy. Listy do Adm.
Gaz. Lw. nr 21211:

ODSTAPIĘ pokój, kuchnia z gazem na
I. p. Kotłarska 12, m. 6. v

ODSTAPIĘ 2 pokoje, nyzą, balkon —
światło, łazienka, bez gazu ul. Panio-
wska, przystanek tramwajowy 10, 6.
Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 21242

ODNAJME pokój z kuchnią, gaz, sło-
neczny, I. p. oraz sprzedam nowocze-
sną sygnalnik. Piłsudskiego 16, m. 11
oficyny. 1263

POSZUKUJĘ 2 pokoi z kuchnią, komi-
fort, oraz umeblowanie tylko w śródmie-
ściu. Listy do Gaz. Lw. 21229

POSZUKUJĘ 1—2 pokoi z kuchnią —
komfortowe, parter lub I. p., z no-
woczesnym umeblowaniem lub bez w
śródmieściu. Listy Gaz. Lw. 21230

POSZUKUJĘ 2—3